

- [Jontas](#)
 - [Foto](#)
- [Multipel skleros](#)
- [Topp 100](#)
- [Friskrivning](#)
- [Arkiverat](#)
 - [1999](#)
 - [Februari 1999](#)
 - [Mars 1999](#)
 - [April 1999](#)
 - [Maj 1999](#)
 - [Juni 1999](#)
 - [Juli 1999](#)
 - [Augusti 1999](#)
 - [September 1999](#)
 - [Oktober 1999](#)
 - [November 1999](#)
 - [December 1999](#)

Flärdskrivaren

Jontas.com – I bloggssfären sedan 1999

November 1999

ALLA LÄNKAR OCH BILDER ÄR BORTTAGNA!

Tisdag 1999-11-30 kl 09.30

Jag måste ha slagit rekord, eller nåt, i går. Åtminstone fyra dagboksskribenter nämnde mig i går; Birgitta (om skämtsamma jaget och Tobbe), Tobbe (om att Birgitta nämnt mig och Tobbe), Björn (Bond-dokumentären) och Susanne (om mina horn *ler*). Får man inte bekräftelse på jobbet så får man det åtminstone på nätet!

Det blir en kortis. Mår inte så bra efter sprutan i går kväll. Jag lyckades pricka ett blodkärl, så det blödde ”lite”. Ingen vacker syn i dag. Världens blåmärke eftersom det fortsatt blöda under huden. Var glad åt att jag inte är sköterska som ska sticka er! Hade väl blivit anmäld...

Insåg plötsligt att jag inte behöver någon tatuering – har ju redan bladdriga färger på huden ändå...

Måndag 1999-11-29 kl 22.30

Utanförskap... läste precis EvaP:s dagbok... Jag känner så väl igen mig i detta att inte riktigt passa in någonstans. Ofta säger någon som hör min klagan ”att det är väl bara att hoppa in och fångas upp av

gemenskapen”. Men om man känner att det inte är där man hör hemma? Det värsta som finns är att känna sig som en belastning. Det är väl det dåliga självförtroendet... när man ständigt känner att man tar upp plats. Ingen behöver säga nåt, det går alldeles utmärkt att tyda blickar. Ännu jobbigare blir det när man har åsikter som ingen annan har. Är det då fel på mig eller är det bara så att man umgås med fel grupp? Själv håller jag på att kräkas när jag hör på de dagliga diskussionerna vid fikat på jobbet – blommor – blommor i trädgården, blommor i fönstret, blommor i arrangemang, blommor som är torkade, blommor som är fula, blommor som är perenna, blommorblommorblommor...

Ska jag då byta samtalsämne och börja prata om, tja, tarot? Det gjorde jag en gång och aldrig mer. Utvägen är att antingen sitta tyst eller bara gå. Konsekvens: jag anses som asocial. *suck*

Kanske det också beror på mitt jobb, att befinna mig en typiskt kvinnlig miljö? Jag har blivit osynlig som man, kanske också mycket för att jag är tyst. Så fort det dyker upp en man i fikarummet så ändrar samtalet karaktär. Plötsligt pratar man om nyheter, filmer, arbete, böcker och allt möjligt. Utom blommor. *kräks* Fast den typiskt manliga arbetsplatsen är också enormt tråkig. Den jag befunnit mig i pratas det bara om kvinnobröst.

Många från jobbet läser min dagbok (hej, hej) men jag vågar nog ändå säga att jag tycker det är enormt tråkigt där med de personer som jobbar där. På onsdag lär jag väldigt tydligt se vilka som läste den meningen! 😊 Med det menar jag att jag tycker det är trist på ett ställe där samma personer alltid sitter och jobbar. Desto mer man lär känna en person, desto mer inser man hur tråkiga de egentligen är! *skrattar* Det enda positiva med att gå i en personalpool är att man träffar nya människor hela tiden. Personalpool... *kräks igen* Det är det absolut värsta och sämsta tänkbara anställningsform som finns. Jag vet efter sex år i pool. Jag skulle kunna ersätta typ 20 personer vid sjukdom och ledighet. Naturligtvis hade de inte vett att i förväg schemalägga sjukdom och ledighet så att det inte krockade med vartannat. Vilket innebar att man ersatte mer än en åt gången. Stressigt, slitigt men lärorikt. Gissa vad som var utlösande för min MS... Inte var det p.g.a. lärorikedomen! Man skulle kunna, och kunde, allt. Poolen – första anhalten för den nyanställda. Jag hade vikariat i en månad i taget. En period hade jag bara två veckor i taget. Fick böna och be om att få vara kvar. I mitt fall såg jag den ene efter den andre gå förbi mig och få fasta placeringar. Ursäkten: jag var (för) duktig? Och lönen då man kunde så mycket och uppskattades för sina insatser? Den sämsta lönen av alla. Varför klagar jag plötsligt över detta? Jo...

Det har inrättats ett specialistteam (pool). *kräks igen*

Deras villkor:

- ☐ Jobbat i några år och har bra lön.
- ☐ Utöver sin lön har de ett bra lönetillägg med några tusen.
- ☐ De måste tre dagar i förväg veta var de ska placeras.
- ☐ Högst tre dagar får de vara på ett ställe.
- ☐ Man skriver kontrakt på minst ett år.
- ☐ När som helst kan man avbryta sitt kontrakt på egen begäran och få behålla del av lönetillägget!

Varför fick aldrig jag ha det så här?! Jag betalade med min hälsa. Skitdåliga villkor hade jag (och alla otaliga andra som gått i pool). Men varför gick jag då i pool? Jo, alternativet var arbetslöshet. Med facit

hade det varit att föredra. Förresten... om och när jag börjar jobba heltid igen så är det poolen som väntar mig. Men inte specialistteamet... Hm... vad föredrar jag... MS eller poolen... Hm... kanske jag ska sluta gnällspalten här och nu? Okej!

Måndag 1999-11-29 kl 15.40 Förvirrande, va? Hur många personligheter har jag egentligen? Skämtsamt skulle man kunna kalla mig för schizofren, men det är synd om de som verkligen är schizofrena. Det är ju en sjukdom som är väldigt jobbig för både person och omgivning. Fast det är jag också, jobbig för omgivningen... 😊

Jag är enväldshärskare i Skauland . Jag är frälsaren i Jonthavas (kalla mig Frälsis). Jag är Damien Hornskavaren (kalla mig Horny – eller nä! Vad betyder det egentligen?!) Hm... kanske dags att slå ihop alla dessa personligheter? Undrar vad det blir av det... Bilden längre ner på djävulen känner ni kanske igen från reklamen för KPA? Reklambilderna är fria att använda enligt deras hemsida. Det tackar jag för! Det är nämligen min favoritreklam – jag som annars avskyr all form av ”samhällsinformation”.

Statistik är kul. Missvisande, men kul. Ofta undrar jag hur många besökare som egentligen kommer till andras hemsidor. Om nu någon undrar hur många besökande som läser min dagbok, så har ni tur. För det har jag räknat ut. Genomsnittet är 684 besökande i veckan, d.v.s. 98 om dagen. Inte mycket när man ser vad andra har, men jag är så stolt! För ni är mina läsare! Jag vet ju att de flesta är stammisar här.

Har varit på jobbet i dag. Efter två timmar gick luften ur mig totalt och jag blev trött. Tydligt syns det väldigt tydligt, för jag får kommentarer om det. Annars var det lugnt. Jag sprang på ”min” doktor och då var jag naturligtvis tvungen att gratulera honom på namnsdagen. Har väl aldrig sett någon bli så paff, men han blev glad och tackade.

Kanske är det så att jag var den förste som kom ihåg honom? Och kanske den siste också? För när jag berättade för arbetskamraterna om doktors namnsdag, så var det ingen som brydde sig. Fast jag måste ju smöra lite extra nu när jag ska på läkarbesök om en vecka. *skrattar*

Hm... på tal om det. Jag skulle ha gått in till sköterskan i dag och dragit ner byxorna. På mig själv alltså. För jag har något jag vill visa henne. Jaa... få inga idéer! Nu gjorde jag det aldrig, men jag har nog fått en nekros efter ett sprutstick, d.v.s. död hudvävnad som börjar bli lite svartaktig. Hoppas jag har fel. Jag har noga uppsikt över eländet. I kväll ska jag sticka vid sidan om, så jag får vara försiktig och observant.

Oooo... nu börjar Oprah på teve! Måste kila...

Söndag 1999-11-28 kl 20.25

OBS! Eftersom jag var tretton när jag för första gången lärde mig stava till mitt finska efternamn (genom att gå ut och titta på vad det stod på brevinkastet) kan ingen begära att jag ska kunna stava namn rätt som jag nämner i texten nedan!

Sören också! Jag var så uppe i att skriva dagbok i går kväll att jag missade Dilbert på ZTV. Jag har nog bara lyckats se det tre gånger som allt och egentligen gör det inget att man missar det. Inget slår seriestrippen! En stripp blir mycket dråpligare eftersom det är begränsat till 3-4 rutor, eller ibland en hel sida, och något byggs upp för att i sista rutan brisera i något kul och oväntat. En teveshow på 25 minuter har på sin höjd några guldkorn, men brukar bli utdraget och tråkigt.

Som inte detta var nog så missade jag också en långfilm i går som jag planerat att se. Inte heller det gjorde väl nåt eftersom betyget på filmen var sämsta tänkbara. När filmen varat i tio minuter kom jag på att slå på videon. Efter ett tag kom jag på att jag spelade in på fel kanal!

Men! Jag missade åtminstone inte Bond-dokumentären. För kanske sju år sedan såg jag min första Bond-film (bättre sent än aldrig). På ett halvår såg jag alla filmerna i rätt ordning – alla sjutton! Självklart är Sean Connery bäst! Än har jag inte sett Pierce Brosnan som Bond – har aldrig blivit färdig till det. Eh, vilket sammanträffande! Just nu spelar jag en gammal skiva i datorn med Izabella – svensk Bond-brud i film nr 18!

Men dokumentären i går... *rycker på axlarna* En besvikelse! Att i en timme belysa Bonds karaktär är lite väl lång tid, då han är en endimensionell fantasifigur. Man intervjuade lite gamla ex-Bönder (en Bond, flera Bönder?) men det var inte mycket. Och varför pratade man aldrig om Pinewood Studios som tack vare Bond blivit Englands motsvarighet till Hollywood? Många klipp visades från Bond-filmer – ett begränsat antal Bond-filmer. Och direkt efter denna dokumentär följde en timme om musiken i filmerna. Också det en besvikelse. Man intervjuade mest han som nu på 90-talets gjort musikproduktionen. Han hade gjort en skiva med de gamla låtarna med nya artister. Trist. Hade varit kul om man istället intervjuat artisterna som gjort låtarna kända. Man berättade t.ex. att Tom Jones som svimmat av den sista höga tonen i ”Mr Kiss Kiss Bang Bang” då låten spelades in. Hade varit ännu roligare om han själv berättat det minnet! Och nästan inget nämndes om de senare 70- och 80-talslåtarna. Förutom Duran Durans ”View for a kill” som blev listetta, den första Bond-låt som blev det. Jag har en skiva med de samlade Bond-låtarna. Den är skitbra! Dock har det ju tillkommit några låtar sedan skivan gavs ut. Bland annat har Sherryl Crow, Tina Turner och Garbage gjort ”the Bond Theme”.

Okej, sammanfattning: Skit i dokumentärer om Bond – se filmerna istället! Bond – alla mäns och kvinnors dröm? Nja, inte min dröm precis, men miljöerna är häftiga. Förutom Moonraker där det är skottlossning ute i rymden – i rymddräkter. Kalkon, men tänker man på året då den filmen kom, så var det när Star Wars var högaktuell (första gången åtminstone).

Och vad har jag gjort i dag då? Inte alltför mycket. Var på kyrkogården i dag igen och trampade runt på mormors och morfars gravar... Låter lite vanvördigt, men det var vad jag gjorde. Det hade satts upp ett plakat för kyrkogårdsbesökande. Typ det vanliga ”rasta inte hunden” och ”cykla inte på kyrkogården”. Nämen, självklart inte! Mindre självklart tyckte jag ”kyrkogårdsbesökande bör inte vistas på kyrkogården under gudstjänst” var. Vad har det för betydelse? Kyrkan ligger på ena sidan byvägen, och kyrkogården på den andra. Om man nu vistades på kyrkogården under pågående gudstjänst, fick man inte ”utföra” gravsmyckning! För var dag som går, begriper jag allt mindre – eller rättare sagt, jag inser hur lite jag egentligen begriper.

I morgon arbete igen. Fast det var länge sedan sist. Ända sedan i tisdags. Var ju lite krasslig och trött i slutet på förra veckan. Det har blivit lite bättre och jag undslapp i går biverkningen på sprutan. Skönt att få sova utan att bli väckt av sådana obehagliga saker.

Nu ska jag snart titta på en långfilm igen. Men jag kommer inte ihåg vilken film det var. Mitt minne är nog inte vad det varit. Det stämmer mer och mer, uttrycket ”Mitt minne är omfattande men dimmigt”. Ack, ja...

Lördag 1999-11-27 kl 20.25

Bwahahaha!

Hur är det? Har jag egentligen förklarat varifrån jag fått mitt demoniska skratt? Om inte så kommer här

förklaringen...

För det första; det är inget demoniskt skratt – det är ett amerikanskt gapflabb! Och för det andra så ska den rätta stavningen vara bwah-ha-ha-ha! Att jag är serietidningsfantast märks väl knappast på min hemsida. Jag har tänkt så länge att göra något med alla dessa tidningar jag har (minst 3 000 amerikanska + minst lika många svenska). Men jag vet inte hur jag ska lägga upp det riktigt. Men dock... det var för cirka tio år sedan jag första gången såg bwah-ha-ha-ha i en tidning som heter/hette Justice League America (JLA). Det måste vara världens töntigaste och roligaste superhjältetidning. Jag har aldrig gillat superhjältar (jo, när jag var 10) i långkalsonger och övernaturliga krafter. Ändå fortsätter jag än i denna dag med prenumerera direkt från USA och har gjort så nu i elva år. Anledningen; humorn och det underliggande allvaret. Det påminner väldigt mycket evighetssåporna på teve, bara det att det är i en annan miljö. (Hm, låter detta som ett försvarstal och ursäkt för min barnslighet?) Nu kom jag ifrån ämnet nästan... JLA, var det ju...

Bildtext: "Bwah-ha-ha-ha!!!" "You're not laughing." "Oh, you noticed that, did you?" "Put out the cat? Oh, that rich! That's rich!!" "Actually it was mildly amusing."

JLA... skrattet bwah-ha-ha-ha återkom nästan i varje nummer. Personerna var alla misslyckade hjältar som inte tog något på allvar. På 70-talet var denna serie populär med andra hjältar i gruppen, som Stålmannen och Läderlappen. Men det var då. De vägrar vara med i 80-/90-talsgruppen då alla är så barnsliga. Ack, ja... En liten bakgrund till mitt demoniska skratt...

Men hur blev det demoniskt? Jo, mycket tack vare Louise Hoffsten! På hennes platta "6" förekommer ofta ordet "devil" och en låt heter t.o.m. (mean) "Little devil in me". Det räckte för att jag skulle börja associera! Och hornen som skaver i pannan på mig? Där vet jag inte riktigt... En person på jobbet brukade alltid gnida sig i tinning när hon hade gjort en tabbe och säga "jag tror jag får en hjärnblödning". Därifrån kommer också frågan "skaver hornen"? Och så gillar jag reklamen med mannen som har hornen i pannan och nästan gråter. Är det något bankinstitut eller nåt som det görs reklam för? Kommer inte riktigt ihåg...

Något helt annat, men fortfarande är jag kvar i Amerikat... Det är i dag Thanksgiving där. Förutom att alla vännerna "over there" skickar en massa "happy Thanksgiving" (som jag inte fattar riktigt) så läste jag i dag om en 82-årig man som under Thanksgivingmiddagen sköt ihjäl sitt barnbarns barn som var 19 år. Konstigt sätt att visa uppskattning på, med tanke på vad helgen egentligen står för... Vad är egentligen Thanksgiving? Och när kommer det hit som allt annat helgfirande från Amerikat, typ Halloween?

Hm... var det inte något om pilgrimer som kom till Amerikat för några hundra år sedan och detta firar man minnet till genom att äta kalkon.

Märkligt... de äter kalkon i dag och det gör man på julafton också där. Så gott är det väl ändå inte? Fast det är bättre än gås... Helgen firas i Kanada också, fast de klarade av det för någon vecka sedan. Och nå, måtte vi inte få en sådan helg här också... Vi har väl egna helger?

På tal om gås... Jag såg på CNN i går. I något europeiskt östland hade man gåsjakt vilket jag tyckte såg väldigt grymt ut. Man tävlade med gäss. Ägaren till gåsen sprang och jagade sitt fjäderfä med käpp som man slog med på/vid sidan av gåsen för att den skulle springa ifrån medkonkurrenterna och komma först i mål. Gässen var vääldigt stressade! Djurplågeri, men sådant uppfattar aldrig någon det som haft detta som tradition i all tid. Ungefär som tjurfäktingen. Man måste nog vara utomstående för att se plågandet. Inte tänker vi väl så mycket på att vi kokar kräftor levande?

Okej... ni ska slippa tjetet om hur trött jag är. Även om det slagit nya rekord idag... 😊

Ska gå och ta en spruta med den tjocka nålen.

Fredag 1999-11-26 kl 22.00

Ta mig tusan! Nu har det uppfunnit millenniumdansen också. Även kallad ”milly”.

☐ Vicka på höfterna.

☐ Snurra runt på platsen.

☐ Sväng frenetiskt på armarna i en cirkel. Det ska symbolisera tim- och minutvisaren på en klocka.

☐ Glöm inte peka med pekfingret upp i luften.

Tror de är skvatt galna! Millenniumdans... Vilket får mig osökt att komma tänka på den nya skivan Millennium dansband... *ryyys* Som sagt... jag gillar inte vissa saker... ☐ andra saker som jag inte gillar är när en känd politiker som bryter mot lagar och förordningar (med böter som följd) står i teve och säger att det inte har med politiken att göra, att det är privat. Har man så jäkla dålig moral på sin fritid ska man f* n i mig inte företräda oss andra som politiker! *jonas tuggar fradga* Hm... snart advent. Inte en endaste affär har hittills satt fram adventssakerna till försäljning, typ stearinljus, adventsstjärnor, vitmossa eller annats krafs. Eh... kanske snart hög tid? Däremot har man julblommor och julkort till försäljning. ☐ ck, ja... Och det kanske snart är dags för julklapparna också? Jag har aldrig köpt en julklapp före den 23 december. Himla käckt!

not

I dag fick jag Louise Hoffstens nya skiva hemskickad. Har bara lyssnat på den en gång och samtidigt läst texterna. Det är något jag alltid gör – läser låttexterna. Så vad tycker jag om den nya skivan? Hm, tja... sänkt stämningsläge, kanske? Typ? Lite dystrare än tidigare skivor och inte lika tuff. Inte för att det skulle vara sämre, absolut inte, men lite skillnad är det. Jag läste någonstans att många av texterna handlade indirekt om att ha MS, och att det var en fortsättning på boken Blues om MS som hon skrivit. Det vet jag inte, men en text fastnade jag för och kände igen mig i:

Please Remind Me of what I used to know I lost all my senses just a moment ago
Where I am right now is as dark as night
So please remind me of my inner light
Please Remind Me that I am not alone
Remind me kindly, in a non-judgmental tone ☐ nd make me laugh at least one time today
☐ nd don't take too serious anything I say
My memory is kind of weak I keep forgetting all the good I have
Help me think before I speak to remind myself of who I am
Please Remind Me how good this life can be
Pleasure and pain can find their symmetry
If I can just trust and not worry so much and
Please Remind Me of heaven and such and
Please Remind Me of heaven and such... Please Remind Me av L Hoffsten och T Cox.

Wow! Jag kunde inte instämma mer! ☐ lla låtarna var bra. Textmässigt starka.

Det slog mig precis... Nu har jag visst fem CD-spelare! *suck* Fast tre sitter i datorerna... Nu ska jag kika på Dödligt vapen på teve... länge sedan jag såg den sist. Höres!

Torsdag 1999-11-25 kl 21.30

Jaa! *gör frivolt och gråter av lycka* CD-brännaren fungerar! Eh... tror jag... Nu ska jag bara komma på hur det fungerar! Varför finns det aldrig manualer till program? *sur* Gillar inte online-manualer eller textfiler. Ingen överblick. Så varför fungerade CDbrännaren plötsligt i dag? Jo, jag kom på att jag ju tvunget måste flytta bygeln i datorn! Hur kunde jag glömma det? Denna lilla vita plastbit som är mindre än en mjölk tand...

Jag stannade hemma från jobbet i dag. Det kvittar, för hur det än är så får jag dåligt samvete av att stanna hemma. Men jag var tvungen. I går kväll när lilla mor var här kände hon mig på huden eftersom jag utstrålade hetta när hon satt bredvid mig, men jag var iskall. Så nåt lurrt är det. Det är både förkylnings- och influensatider. Dock verkar det aldrig vilja bryta ut på mig, utan jag blir bara trött, hängig, klen och så vidare... Är snuvig och har ont i huvudet, men det känns som en dålig ursäkt för att vara hemma. Men det är för min egen skull, och andras, men detta samvete... *suck*

På tal om samvete... Ibland finns det inga spår av att jag skulle ha ett samvete. Storhetsvansinnet gör väl sitt, förmodar jag. Först var det Skauland där jag är envåldshärskare. Nu är det Jonthavas, min religiösa sekt jag startat. Totalt hjärnsläpp. Men jag har lärt mig från mästaren. Jag skyller allt på honom. Det är han som sätter igång min hjärnverksamhet.

Torsdag 1999-11-25 kl 00.01

(Bild av ett tarotkort botten) Mitt för tronen och runt om tronen var fyra varelser som hade fullt med ögon, både framtill och baktill. Den förste varelsen liknade ett lejon, den andra en ungtjur, den tredje hade ett ansikte som en människa, och den fjärde liknade en flygande örn. De fyra varelserna hade vardera sex vingar, och de hade fullt med ögon, utåt och inåt. Utan att vila säger de dag och natt: Helig, helig, helig är Herren Gud, allhärskaren, han som var och som är och som kommer. Uppenbarelseboken 4:6-8

Millenniumtjetet... Ett nytt årtusende... Då plötsligt börjar man hänvisa till Bibeln och då särskilt Uppenbarelseboken. Filmer och teveserier börjar då frossa i domedagsprofetian. Så sent som i kväll var ovanstående citat med i en serie på teve. Tidigare har det varit med i teveserien Millennium. Det var då det slog mig. Titta på bilden ovan. Det är ett tarotkort som heter Universum XXI och just detta kort är hämtat ur tarotleken Toth som skapades av ☐leister Crowley (målat av lady Frieda Harris). Ser ni i varje hörn? Örn-människa-tjur-lejon. Egentligen är de änglar. På kortet blåser de åt världens alla hörn den ande som genomsyrar allt.

Tarot är väldigt mycket symbolik. Hur många århundraden korten funnits vet ingen med säkerhet. Men studerar man korten så har de sett ut i stort sett på samma sätt alltid. Symbolerna kommer bl.a. från kabbalan, eller som här, från Bibeln. Så kom inte och säg att det är ogudaktigt med tarot!

Om jag ska fortsätta min lilla lektion i tarot... *ler* Vad ser man mer på koret? Jo, en naken kvinna som dansar med en orm samtidigt som hon håller i en skära som pekar mot det gigantiska ögat.

☐Nakenhet: Öppenhet, sårbarhet, att vara ogardrad; frihet.

☐Orm: Förvandling; ormar tappar sina gamla skinn eller tidigare skepnad.

- Öga: Perception, igenkännande.
- Tjur: Makt; energi; fruktbarhet.
- Örn: Fåglarnas konung; pånyttfödelse; frihet; andligt förverkligande.
- Lejon: Djurens konung; styrka, djärvhet; kreativitet.
- Horus öga: ”det allseende ögat”.

Jaha, men vad betyder då kortet? Jo...

Det är slutet på en cirkel där man uppnått det högsta av andlighet. Förvandlingen är över så ormen har inte längre någon kraft. □nden genomsyrar allt. Du ser allt som det verkligen är. Du är ett med universum/kosmos. Det finns inga begränsningar. Skäran används för att riva det nätverk som begränsningarna var. Du är i harmoni andligt sett! Det är klart... fler betydelser finns, men detta är grunden. Vem? □leister Crowley? Men... var inte han en känd djävulsdyrkare? Hm... lite suspekt är det allt, det han höll på med. Han levde mellan 1875 och 1962. I slutet av förra seklet uppstod det samma typ av ockultism som grasserar nu, men i dag kallas det för New □ge. Fast så nytt är det ju alltså inte... Ett ockult sällskap bildades 1888 i London som hette Hermetic Order of the Golden Dawn som bl.a. hade en medlem vid namn Bram Stoker! Om det känns igen?!

(Dracula) Så nu märker ni hur suspekt allt detta var. Och här kom demonologen Crowley in. Tarot var bara en del av verksamheten, och detta var en tid då kunskaperna i tarot hölls hemligt för allmänheten. Men tarot fascinerade Crowley som skrev en bok som heter The Book of Thoth där han vägleder läsaren genom kortens betydelse – som han uppfattade det. Korten som målades av lady Frieda Harris tog fem år att göra. Detta är absolut de finaste kort jag sett och de mest genomtänkta. Tyvärr fick varken Crowley eller Harris se sina verk spridda under sin levnadstid. Och Crowley? Hm, tja... ockultismen berodde säkert på att han uppfostrades mycket strikt kristet och upplevde någon mystisk kraft i tjugoårsåldern. Vad nu det var... Korten är väldigt erotiskt laddade i sin betydelse. Han är också känd för att ha förfört både män och kvinnor med sin mysticism.

Från Bibeln till tarot... Kan tyckas vara en långsökt koppling, men som märkes så finns den. Vet inte varför jag skrev allt detta? Kanske för att jag tycker det är intressant och kul. Och för att jag inte har något annat att säga i min dagbok. Har mått så dåligt ett par dagar och inte känt mig inspirerad till något. Vill egentligen inte jobba i morgon – för jag tror jag har feber. Influensa i kroppen? Fortfarande så trött... *gnäll*

Hahaha... så ömklig jag låter! Tyck inte synd om mig, för det tycker inte jag själv ens! Har det väl som jag förtjänar... *ler*

Källor: ”Syner och spådomar” (Lademann) och Tarot – själens spegel av Gerd Ziegler.

Onsdag 1999-11-24 kl 09.25

□ck mitt arma stackars kläna huvud! Äsch, det är bara huvudvärk...

Fortfarande har jag inte fått igång den där eländiga CD-brännaren. Igår provade jag med att koppla om

sladdarna lite inne i datorn. Operativsystemet var kvar, men där stod ”det finns ingen CD-enhet kopplad till datorn”. Va?! Men... där satt ju två CD-enheter i datorn och jag hade kopplat in alla sladdar jag bara kunde hitta?! *suck-pust-stön* Bara att återställa eländet igen så att jag åtminstone har ett fungerande ursprungsskick. Vet inte hur jag ska fortsätta. Behöver nog hjälp utifrån, men var hittar man den? Jag skriver inte så mycket dagbok just nu som ni kanske märkt? Mår inte så bra för tillfället. Sprutan däckar mig totalt med sina biverkningar och jag är väldigt trött. Inte blir jag precis piggare av att vara på jobbet. Jag saknar vilan. Men sådant hinns det inte med.

Nä... har apselut inget att säga nu heller...

Tisdag 1999-11-23 kl 09.15

EU? EMU?? Va? Nä... Vi (kristianstadsbor) ska ha egen valuta! En C4-peng! Åtminstone ska det debatteras i kommunfullmäktige. □ck, du snurriga värld... Detta kunde man läsa om i morgontidningen idag. C4? Jo, det är en förkortning av Christian IV – vår grundare, vår konung... 😊

Tänk vad jag egentligen skrattar gott åt ”vår” Sydafrika-resa. Skadeglädje? Who knows? 😊 Tre betalande till en konsert. Det pratas om fiasko. Mmmm... 😊 Måste vara skadeglädje. Men... varför ska vi marknadsföras i Sydafrika?? Varför detta PR-jippo? Många var oroliga för att resan skulle bekostas med biståndspengar. Dock kan alla nu lugnas med att så inte är fallet. Det är PR-jippet som bekostas med biståndspengar... några miljoner... Varför? Varför ska vi marknadsföras i Sydafrika?? *fattar noll* Vad ska jag göra med CD-brännaren? Kan det vara okej att flytta sladdarna i datorn från CD-spelaren till CD-brännaren? Hm...

Jobb, jobb, jobb... blir strax hämtad igen. Får väl se vart färdtjänst tar mig idag... 😊

Måndag 1999-11-22 kl 21.45

svordomar Problemas med hembränningen! Med CD-brännaren fick jag en ”quickstart poster” som visar hur man ska installera den.

- 1) Koppla från och öppna datorn. Okej. Dra ut sladden och ta bort några skruvar.
- 2) Fastställ IDE konfiguration. Va? Jo, jag hittade sladdarna/banden/kablarna i datorn.
- 3) Kontrollera att rätt bygling är inställd. Va? igen. Men det var rätt det också.
- 4) Montera brännaren. Hm... Jag plockar bort plastfacket på framsidan – och vad hittar vi väl där? Jo, en plåtlucka! Hur i helsike får man in en brännare där? Fick bända bort plåtluckan.
- 5) Koppla på kablar. Skruva fast brännaren. Tralalala... Skitlätt.
- 6) Montera ihop datorn och koppla till strömkabeln. Starta datorn.

Tada, tada, tada... Oa hela natten, oa hela da’n... Enkelt värre detta!

slår på datorn

Operativsystemet saknas

Jonas får hjärnblödning

Och där är jag... Med mina färdigheter skulle jag i nuläget kunna bli anställd vid någon teknisk support, va? Jo, jag kom åt operativsystemet och hela fadderullan – tack vare att jag slet ut alla kablarna till den nya brännaren! Hm... kan jag ha gjort nåt fel? *hemska tanke* Vad gör jag nu? Någon med något förslag? Hjälp!!!

Måndag 1999-11-22 kl 19.15

Såja... då har jag fått hit den... hembränningsapparaten. Fritt fram att bränna! Det blev en intern variant av CD-brännare, så nu måste jag försöka vara teknisk. Jag – teknisk?! Ha! Lite dåligt att det inte följde med några installationspapper eller instruktioner. *hmpf* Lika bra skriva dagbok innan jag plockar i sönder datorn. Vet inte när jag dyker upp nästa gång här.

Nu vet jag lite mer om skottlossningen i lördags. Grollet bak skottlossningen var bl a tvist om bortgifte! Vilket säger en hel del... ☹️, detta löjliga hämndbegär... ☹️ Och sådana har man ett par hundra meter bort...

Har också gjort lite andra investeringar idag. Köpt vinterskor. Kanske på tiden eftersom det kommit 15 cm snö sedan igår kväll? Jag kan inte hjälpa det, men priset på skor är aldrig värt det. Sjuhundranittioniokronorochfemtioöre! *fnys*

Fick biverkning i natt igen. Det måste bero på mitt allmäntillstånd, hur trött jag är. Men jag har åtminstone fått sova lite i eftermiddag. Så nu ska jag väl kunna ta till jobbet i morgon. Undrar om vi har möte igen...

Gårdagens undersökning. Varför vill man föda mina barn? Små hornbeklädda djävulsungar är väl ingen höjdare? 😊 Så här gör jag med min hemsida... Jag ändrar den till blå men har det bara under vintern. Kanske jag sedan går tillbaks till vinrött. Den vinröda varianten känns lite mer stilren, men just nu är jag svag för blått...

Söndag 1999-11-21 kl 21.30

Jag håller på att göra om lite på min hemsida. Det stämmer inte så bra mellan Explorer och Netscape, så jag håller på att göra det enhetligt. Men så slog det mig... Så här ser min hemsida ut: Men hur hade det varit om jag bytt ut min vinröda färg till samma blå som jag har här?

Typ så här?

Om inte annat så kan vi kalla första bilden för höstskruden och den blå för vinterskruden? Vad tycker ni mina kamarater?

Söndag 1999-11-21 kl 10.30

Ajajaj... jag har visst lovat en sak som Knugen nu riktigt påpekat i min gästbok... Jag har lovat att lägga ut en ljudfil här där jag sjunger. Det finns redan sådana ljudfiler som är ett år gamla. De sjöng jag in för att irritera en kompis via mejl. Hon skrattade så hon grät. Kanske inte så konstigt. Jag har hes röst, är nasal och kan inte sjunga en ton rätt! Jag skäms inte för att lägga ut någon fil här, men jag ryser över att behöva höra mig själv när jag ska leta upp rätt fil. Dessutom tar det väääldigt lång tid att ladda ner filen på datorn. Men kanske... en dag... Frågan är – vad vill ni höra? När jag sjunger på svenska, engelska, spanska eller franska? *ler*

Jag har inte hört något mer om skottlossningen i staden igår kväll. Vet bara det som stod hos Aftonbladet. Skottlossning i bil, två skadade... Undrar hur allvarligt?

Nu har jag förmodligen skrämt slag på en kvinna på den amerikanske MS-listan. Hon beskrev symtom med bröstsmärta, band över bröstkorgen, svårt att andas och yrselattacker. Hon undrade om fler hade haft dessa symtom som har MS. Ingen svarade. Jag kände mig manad. Ännu en gång bannar jag min dåliga engelska. För detta låter som ett mycket klassiskt fall av angina pectoris (kärlkramp). Detta kan vara början till en hjärtinfarkt, kan t o m vara själva hjärtinfarkten. Hoppas jag inte skrämde henne alltför mycket, men detta kan vara mycket allvarligt. Bara hon nu går till doktorn och inte avvaktar.

Söndag 1999-11-21 kl 00.00

HERRE JÄVLAR! Två skottskadade i Kristianstad!!! I mitt bostadsområde?! Jag har inte märkt nåt...

En ny dagboksfavorit har hamnat i listan till vänster. Det är Michelle som arbetar i Hawaii.

”Saft, saft, hallonsaft, bättre saft har ingen haft...” *nynnar* Visst är det hemskt när man fått en låt i huvudet? Särskilt när det är smurfar som sjunger det. Nå, hur gick den egentligen? Här är Hallonvisan.

Hmm... jag undrar om Tobbe har läst i Ulrikas gästbok på sistone? 😊

Jag hade inte tänkt lägga ut dagbok redan på dygnet, men kristianstadsincidenten framtvängde denna lilla text. Jag skrev i går kväll också (eller rättare sagt – tidigare ikväll). Här är förra periodens dagbok!

Lördag 1999-11-20 kl 20.20

Vi har så många svenska tevekanaler idag. Eftersom vi själva inte producerar så många program får vi köpa in från främst USA. Allt detta som visas på teven måste översättas till svenska. Har vi tagit oss vatten över huvudet? Har vi tillräckligt många översättare? Jag tror inte det. Inte om man tittar på hur de översätter åtminstone. De kan knappast ha fått godkänt betyg från gymnasiet ens.

Två exempel såg jag för bara en timme sedan.

1) ”Yep” sa en person på engelska. Hade jag översatt detta slanguttryck så hade jag nog valt ”japp” som

motsvarande svenska uttryck. Men det gjorde inte översättaren... det blev ”absolut”.

2) ”Samtalet kom in på satellitmottagaren” stod det i teverutan. Va? tänkte jag. Satellitmottagaren? Jag trodde man översatte ”cellular phone” med mobiltelefon. Hur ofta har man hört ”det varnas nu för att satellitmottagarens strålning kan ge hjärnskadorna”? Hm... undrar vem som har hjärnskadorna...

Ooo... tror jag ändrar namnet på min dagbok! *gör ny rubrik på sidan* Har mått skit idag. Som jag befarade fick jag inatt världens bivärkning av sprutan igår. Anledningen måste ha varit att jag jobbat två dagar på rad. Som jag sa igår... jag är klen. Tål inte så mycket.

Jag har beställt Louise Hoffstens nya skiva. Hoppas den kommer i veckan. Nu ska jag beställa hennes bok Blues också som handlar om MS. Det var lilla mor som ville läsa boken, och det vill jag också. Jag har alltid gillat Hoffsten – inte ändrade jag uppfattning bara för att vi båda fick MS. Precis som jag har Louise skovvis MS, men än så länge har det drabbat henne värre än mig. Jag hörde att hon hamnade i rullstol vid skoven. Det har jag sluppit hittills. *peppar, peppar*.

Hm... imorgon är det dags för nytt utseende av dagboken. Jag byter dagbokssida vart tionde dag då det blir så långt det jag skriver, och nedladdningstiden blir också lång. Har ännu inte bestämt mig för morgondagens utseende. Spännande...

Lördag... *suck* Sysslös... har inget att skriva... inga läsare... Sätter stopp här för denna gången...

Fredag 1999-11-19 kl 21.10

Väldans vad jag hade många stavfel i gårdagens dagbok. Mer än vanligt. Men jag var så tröööött! Är inte riktigt människa idag heller efter att ha jobbat två dagar på rad och varit på vift i går kväll. Klena jag!

Öh... dansbandsmusik? Och P4? *suck* Vilket liv! Jag tycker inte det är diskriminerande mot äldre om man tar bort dansbandsplågan. Inte mer än att det är diskriminerande mot yngre som *tvingas* lyssna på det om man vill ha lokala nyheter. Det jag saknar är variation av musik, där dansbandsmusiken kan få vara kvar om än pyttepyttelite. Public service ska vara varierad för att täcka en bred publik. Komersiella radiokanaler spelar ju också musik med bara en inriktning, men det är det som är skillnaden! Reklamradion kan göra som de vill men P4 ska tänka mer på allmänheten. Så därför; go for it P4! Släng ut enformigheten ur radiokanalen!

Ännu mera dansband... hur är de egentligen funtade? P4 vill inte spela dansbandsmusik så därför bojkottar dansbanden P4 och vill inte bli spelade där?! Hahaha! De gör det ju lätt för P4! *fniss* ”Ni vill inte spela vår musik så därför får ni inte spela vår musik!”

Logiskt... Färdtjänst... *suck igen* Hur länge ska man vänta innan man får efterlysa dem? Idag satt jag och väntade 35 minuter innan de behagade dyka upp. Som sagt, man kan aldrig bestämma att man ska vara någonstans vid ett bestämt klockslag. Det är inte på mina villkor. Idag gick det bra, eftersom jag bara skulle hem från jobbet. Men hur kul är det att sitta på ett ödsligt sjukhus en fredagseftermiddag? Då vill man bara hem...

Någon som undrar vad de där frimurarna egentligen har för sig? Undra inte! Följ istället länken till en frimurarförening i England. Intressant läsning. Medlemmar kan bara män vara, samtidigt som man säger

att den finns en kvinnlig motsvarighet. Ändamålet verkar fint. Det enda mystiska är alla dessa hemliga tecken och signaler man har.

Ska jag sucka lite till? *suck* Vissa av arbetsgivaren utvalda har fått extra löneförhöjning. Iofs kan jag förstå att jag inte får det eftersom jag har så mycket (berättigade) klagomål på sjukvården, men ändå! Förmodligen (stor misstanke) så hade jag också fått löneförhöjning om jag inte varit sjukskriven. Hyggligt! Skit samma egentligen eftersom jag ändå inte får lön, men det hade åtminstone höjt mitt sjukbidrag lite. Och frågan är om det är rättvist. När och om jag kommer tillbaks i ”vanligt” arbete så har jag halkat efter ordentligt lönemässigt. Det är ett straff att vara sjuk. Men i detta fallet kommer jag inte att föra liv och kräva löneförhöjning. Jag väntar med det tills jag börjar få lön direkt från arbetsgivaren. Då har jag denna orättvisan i minnet. Då jäklar... :-/

Fortfarande känner jag av att man pressar min lön nedåt eftersom det kan bli liv om jag har lika mycket som mina kvinnliga kollegor. Det är inte bara kvinnor inom mansdominerat yrke som har lägre lön efter kön. Det är precis samma tvärtom också. Nu drar en kampanj igång – Kvinnoslanten. Det är för att visa att kvinnor bara har 80% i lön av det som män tjänar. Tyvärr har man även här det dåliga argumentet ”Trots att ett nytt millennium står för dörren...” Det är ju inte därför kvinnor ska ha full lön. Det är en rättvis- och jämställdhetsfråga! Hoppas det går vägen. Jag förstår inte varför det är skillnad. Kanske det varit bättre om vi alla var hermafroditer? 😊 Då hade det varit jämställt! Att ha både äggstock och testikel som det så vackert stod i ordlistan. Tvekönad tycker jag låter bättre.

På tal om det... Hermafroditer... Osökt kom jag tänka på androgyni. En hermafrodit är det samma som en androgyn. Men androgyni är en man med kvinnliga drag eller en kvinna med manliga drag. Det finns en sådan i staden. I åratal har jag tittat, funderat, tittat lite till, men inte kunnat komma på om det är en man eller kvinna. Inga manliga eller kvinnliga bulor nånstans! Inte ens rösten ger någon ledtråd. Vad ska jag göra innan jag förgås av denna ovisshet? Fråga eller känna efter? Tror jag får leva utan denna viktiga kunskap. Ooo... kom precis på lösningen; jag kan ju fråga efter förnamnet! Bara han/hon inte heter Kaj eller Kim... *suck*

Torsdag 1999-11-18 kl 22.30

Floriststaden Kristianstad! Det har jag faktiskt aldrig tänkt på, men det stämmer. Blomsteraffärer överallt och många vinster tar floristerna här hem i olika tävlingar. Ikväll var jag på höstträffen vi anordnat för läkarsekreterare i nordöstra Skåne. Vi hade bjudit in en av de finare blomsteraffärerna som visade lite olika arrangemang. Jag är inte intresserad för fem öre, men detta var faktiskt toppen! Jätteduktiga var de, och intressant var det. Åtminstone de gånger jag tittade och lyssnade. Satt för det mesta och tjabbad med kamrat MK (halloj!) som jag mejlar oftare än träffar i verkliga livet. Trots detta så lyckades jag snappa upp lite. Som att årets modiefärger för arrangemang (tema millennium och jul) var vitt, grått och silver. Guld är helt ute i år jämfört med ifjol. Det användes mycket grönt krams och vita blommor (orkidéer, rosor och nejlikor). Och något som hette buljongtråd. Njae... jag tror inte man hittar det bland kycklingbuljongen i mataffären. Buljongtråd är en tunn, tunn silverfärgad tråd som påminner om vanlig ståltråd. Dessutom skulle man dra mycket med änglahår över blommorna. Undrar om det går lika bra med svinto om man vill byta det vita mot grått... Hm... Tror jag ska dra lite svinto över min yucca-palm och testa...

Tänk om jag får min vilja igenom... Vill till Stockholm i maj nästa år på ”kongressen” som förbundet anordnar. Var där ifjol... Jag och ett par hundra tjejer... 😊 Under dessa fortbildningsdagar får man träffa kollegor från hela landet, lär sig en massa nyttigheter, har årsmöte och festar hej vilt natten lång! Eller nåt... Tyvärr kostar det en del pengar med hotell, resa och kursavgift. Mina tre dagar förra året

gick visst på 10.000 kronor för företaget (landstinget). Men det är väl okej? Varför är det bara läkarna och sköterskorna som ska få resa iväg? Jag reser åtminstone inte utomlands för en tvåtimmarskonferens!

Hoppas jag får igenom min ansökan om kursen och att jag mår bra vid tillfället. Inte lätt att ansöka i februari när det sedan inte är förrän i maj.

Har haft ont i händerna hela dagen. Undrar om det beror på väderomslaget nu när det blivit så kallt och rått. Jag brukar ha detta några gånger om året. Är lite som reumatisk värk men inte lika illa. Så nu har jag inte bara känslolöshet i händerna, jag har on t också. 😞

En doktor kom och satte sig hos mig idag. Satt länge och pratade med mig. Jag tror jag berättade om henne någon gång i somras, för då gjorde hon samma sak när jag satt på sjukhuset och fick kortisondropp. Hon tycker att jag har drabbats av hela världens värsta elände vad gäller sjukdomar. På ett mycket påtagligt sätt har hon varit inblandad de flesta gångerna. Det har nämligen varit hon som stått på akuten eller jourläkarcentralen varje gång jag kommit in akut. Det var hon som konstaterade att jag behövde opereras akut för några år sedan när jag fick gallstensanfall. Det var hon som fick ta emot mig i smittskyddsrummet när jag hade vattkoppor och hamnade på infektionskliniken för två år sedan. Det var henna jag var sekreterare åt när jag fick min MS-diagnos. Jag vet inte om det var hon som tog emot mig när jag fick perikarditen (hade 0,5 liter vätska i hjärtsäcken som sluter tätt om hjärtmuskeln). Hon tycker att det för min del nu får räcka med sjukdomar. Också hon noterade märkligheten i att jag inte varit förtvivlad över min diagnos som kroniskt sjuk. Jag tror att detta är den trevligaste doktorn jag känner till. Inte bara för att hon varit som snäll mot mig... 😊 Vi har genom åren jobbat mycket bra ihop och kunnat skämta väldigt hjärtligt/rätt tillsammans. Så många läkare tar allt på dödligt allvar. De saknar självironi – även privat.

Något har hänt på jobbet. Det blir tydligare och tydligare. För några år sedan var allt bra och nu är det katastrof. Jag lägger märke till det nu när jag varit hemma så länge och fått distans. Men jag kan inte sätta fingret på vad det är som förändrats. Yttre förändringar som skett är detta velande mellan beslut och verkställande. Men det är väl så inom sjukvården. Hierakin är för hög, för smal och där finns ingen kontinuitet, överblick eller förståelse. Snart saknas både personal och patienter. Snart finns bara cheferna och politikerna kvar. Upprörsstämning överallt. Det är inte bara de ”vanliga klagomålen” om för låg lön. Folk är slutkörda, sjuka, pressade, stressade, gör misstag, är apatiska, ledsna och förtvivlade. Tänk om vården fick skötas av personalen som kan sin verksamhet? Ja, tänk om... Fortsätt dagdrömma! Det är så sjukt! Vården alltså. Först finns det två sjukhus. Plötsligt över en natt så har det ogenomtänkt och till ett mycket stort pris blivit ett gemensamt parsjukhus där klinikerna jobbar tillsammans och personalen ligger och pendlar mellan städerna. Ena timmen ska man var där, andra timmen där. Och så går tiden (knappt två år), och plötsligt är det två separata sjukhus igen. Nästan åtminstone. Vissa kliniker är fortfarande ihopslagna men personalen på det ena sjukhuset är anställt av det andra. Logik? Saknas totalt! Allt detta har gjorts med ett syfte... Spara pengar! Öh... jaha? Var det det man gjorde? Knappast! Först hade man en chef. Sedan ändrade man organisationen, och då fick chefen inte vara kvar utan fick gå ner på en lägre tjänst med bibehållen lön. I den nya organisationen behövdes nya och fräscha chefer som anställdes. Så ändrade man organisationen igen, och med delningen av sjukhusen behöver man nu utse en omgång chefer till. Som ni ser så är nu alla chefer. Och vad gör de? Ja, det undrar vi också – vi som jobbar häcken av oss utan en skymt av någon chef. Vi går minus på lönekontot. Hur kan det komma sig?? Fråga chefen...

Oj! Det blev en lång gnällspalt. Kanske lika bra att gå och lägga sig snart? Ska ju försöka orka med jobb imorgon också. Om jag hade haft nåt att göra... Just nu väntar jag bara på mina möbler och min dator som jag ska ha på mitt rum. Får väl vara social... dvs gå runt och störa de andra när de försöker arbeta. Men med mitt vinnande sätt blir de säkert glada över att jag skvallrar lite med dem. Jag är ju lite av en ”info-master” eller vad man ska kalla det för. 😊) Samhällsinformation är också ett fint ord för det.

Go'natt go' vänner. Fast först ska jag titta på South Park 23.25 på fyran.

Torsdag 1999-11-18 kl 09.20

Nu har jag påbörjat min topp 300-lista. Får väl se när jag lägger ut den till allmänt förfasande. Ganska kul att skriva den där lista...

Igår snöade det här för första gången sedan det snöade sist! 😊 Sist snöade det väl nån gång i april. Men snön övergick i regn så det märks inget idag.

Jag har tyvärr (?) inte mer att säga idag. Ska hedra arbetskamraterna med min närvaro idag, och ikväll ska jag muddra dem på pengarna. Vi har höstmöte inom lokalavdelningen och jag ska ta inträde. Får väl se när jag dyker upp nästa gång här. Kanske senare ikväll. Om jag orkar.

Onsdag 1999-11-17 kl 20.15

Jag funderar på könsbyte. Innan ni får hjärtflimmer och akut andnöd kanske jag ska säga att jag inte funderar på att själv byta kön. Nä, hör ni! Jag funderar bara på det ändå.

Jag brukar ju ha små funderingar... Själv känner jag till två stycken som genomgått operationen och förvandlats till kvinnor. Och det är just det som är problemet. Hur mycket man än tar bort och lägger till så kan aldrig en man bli en kvinna eller vice versa. För kromosomerna kan man aldrig ändra. Antingen är man XX eller XY.

- Hej, jag heter Greta Jönsson och vill beställa en tid.
- Ja, det går bra. Vad gäller det?
- Jo, jag börjar få prostatabesvär.
- Förlåt, nu uppfattade jag nog inte riktigt. Var det din man som fått prostatabesvär?
- Nej, det är jag som har besvären.
- Förlåt, men sa du inte att du hette Greta?
- Jo, det stämmer bra.
- Du är väl kvinna?
- Javisst. Men jag börjar få besvär med förstorad prostata.
- ???
- Jag föddes som man, men är sedan fyrtio år kvinna.

- Jaha! Då ska vi se när det finns en ledig tid...

Efter könsbytet sitter prostatan kvar och kan ge besvär med åldern. Ack, ja... inte helt lätt detta...

/jontas – faktiskt opererad av en av Sveriges mer kända kirurger som utförde könsbyten!!! Efteråt gjorde jag en inventarie men jag är intakt!

Onsdag 1999-11-17 kl 10.00

”Jag har utsett din sida till Veckans Hemsida hos The Rose VA45. Du har mysiga sidor som jag fastnade på länge när jag surfade in hos dig!!!” Har ni sett vilket fint pris jag fått idag? 😊 Jag har också lagt in det på min Prissida. Tack, Maria!

Tju dagar har genomgått en liten förvandling. Innan man kommer till någons dagbok får man först upp information om vem dagboken handlar om. Än så länge en betaversion i utbyggnad, men jag tycker det blev bra.

JAA!! *gör vågen* Världens bästa förslag! Bort med dansbandseländet från radio P4!!! Jag känner mig väldigt utanför då jag aldrig kan lyssna på lokala nyheter då man terroriseras av denna jä**la dansbandsmusiken. Jag vet att jag inte faller under den åldersgrupp dansbandsmusiken och P4 inriktar sig på (50+), men en så viktig källa som lokalradion ska inte skrämman bort sina lyssnare på enformig musik i tid och otid. Helst inte när den är så **censur** dålig! Bannlysa dansbandsmusik? Nä, men max en låt om dan! *ryser* Dessutom har min lokalradiostation dille på att spela Elvis. *dubbelryser*

Vill man få mig att trippelrysa ska man också spela Beatles. Skulle man inte kunna kompromissa? Spela Jim Reeves! Honom gillade jag... 😊 Många i Kristianstad lyssnar aldrig på vår egen lokalradio... istället skruvar man in Radio Malmöhus som förutom bra musik också har bra program utan en massa barnsligt trams.

Två ”datalänkar”... Kvinnor i IT-branschen skrev nu också Sydsvenskan om. Petra gav ett bra svar på tal med att göra sin lista över kvinnor i IT-branschen. Går man enbart till Internet och surfar runt så har jag hela tiden upplevt kvinnorna som de duktiga och kompetenta. Männan får man lysa med ficklampan efter. Bl a om man kollar efter dagböcker skrivna av män. Okej, nu är jag på en låg nivå (IT-mässigt) och det är väl inte så vanligt med skrivande killar. Ack, jag kommer inte ur mitt resonemang...

PUL ska ändras, som jag tidigare berättat om. Himla skönt, då jag tycker nuvarande lag varit ett brott mot andra existerande lagar typ yttrandefrihet- och åsiktsfrihetslagarna. Efter ett långt uppehåll är de äntligen tillbaks... Lyriksidan där man kan söka efter låttexter.

Tisdag 1999-11-16 kl 23.15

Kattfnatt... Länken jag hade tidigare i veckan (cat-scan) skrivs det flitigt om överallt nu. Vart fick jag denna mycket sjuka länk ifrån? Jo, Sydsvenska Dagbladet! En utav deras rekommenderade länkar... Förutom att tanken är sjuk (att scanna en katt) så verkar det inte vara så farligt. Visst, vissa blir upprörda, men ett villkor är att inte hålla fast katten om den inte vill vara med på det, och dessutom måste man skydda kattens ögon. Mest som en säkerhetsåtgärd. Själv har jag inte katt så jag fick scanna

min fem centimeter höga kattskulptur i trä. Tyvärr är scannern av en dålig kvalitet eftersom glaset föll in. Det visade sig att det enda som höll glaset på plats var dubbelhäftande tejp! Så alltså... jag rekommenderar inte att man scannar katten. På sin höjd hamstern, för annars går scannern sönder... OBS! Fäll inte ner locket över hamstern... 😊 *sjuk humor*

Idag kunde man läsa i en tidning hur katter kokades levande. Varför? Jo, då utsöndrade de en slags olja som hjälper personer med reumatism! Jag kan inte kalla det plågsamma djurförsök. Bara plågsamt hemskt. Försök handlar det ju inte om... Min fråga är då; räcker det inte med att en katt får sätta livet till? Kan man inte sedan syntetiskt framställa likvärdig olja? Och döpa oljan till det namn den offrade katten hade? Det är svårt detta med balansgången... Ska man använda djur för att hjälpa mänskligheten? Frågan är kanske istället hur djuren behandlas som trots allt gjort stor nytta genom årens lopp då de satt livet till för min och din skull? Ärligt talat... jag vet inte hur jag ska förhålla mig till djurförsök. Det jag har mycket emot är plågsamma djurförsök... 😞

Det är stor brist på transplantationsorgan. Mycket snart kommer det att användas i reservdelar hämtade från bl a grisar. Det har blivit en nödvändighet som man inte kan förvägra de som är i akut behov av ett organ. Det handlar inte längre om år, utan om månader innan det tas i bruk. Än vet man inte riskerna med djurvirus som man då får i sig. Idag skrev Dagens medicin (länk längre ner) om att ett krav i Storbritannien förmodligen blir att man måste skriva på ett kontrakt där man avsäger sig rätten att skaffa barn efter man genomgått transplantationen. Inte heller partnern får skaffa barn. Detta då man alltså inte känner till riskerna med virus och infektioner från djurvärlden. Skulle det sprida sig genetiskt hos människor så kan det få oanade konsekvenser.

Min morbida humor undrar lite vad man gör efter att ha tagit t ex ett hjärta från en gris till en människa. Slaktar man grisen och serverar köttfärsröra till patienten efter uppvak? Innan jag lämnar temat djur, och då speciellt katter, måste jag berätta om en trist historia från min barndom. En jämnårig till mig skar av alla trampdynorna och morrhåren på en katt. Det är nog en utan de hemskaste historier jag hört. Jag kan riktigt se hur katten försökt gå under stora smärtor och skrikit förtvivlat. Katten ägdes av bekanta till mig som berättat om det. Katter som är så gosiga... hur har man hjärta att göra något sådant här? Naturligtvis fick katten avlivas... Smärta... nu kom jag tänka på något annat hemskt som är plågsamt... Det finns barn som föds med ett extra finger eller tå. Direkt på de (nästan) nyfödda tog man för inte så länge sedan bort den extra tån eller fingret – utan bedövning! Man tog helt enkelt en tång och *knipsade* av defekten. Att man inte gav bedövning berodde på att det tills alldeles nyligen uppdagats att även spädbarn känner smärta. Det trodde man tidigare inte eftersom de inte har förmågan att kommunicera och visa smärta lika uttalat som oss vuxna. Precis som jag skrev om lobotomi igår så har sjukvården ett svart samvete i bagaget. Mycket har i efterhand visat sig vara rena björntjänster...

Har gått med i två nya mailinglistor... Lagom och jämt med tio stycken, eller hur? Tror jag får cirka 150 mejl om dagen. Tur man inte behöver läsa allt. Enda nackdelen med att inkorgen svämmar över, är att jag ibland glömmar att svara de mejl som jag fått personligen. Dock tycker jag att jag ändå har lite struktur på inkorgen eftersom mejlen sorteras automatiskt när de kommer. Har tolv olika mappar i inkorgen för att ha överblicken... Outlook är bra... Dagen har varit lugn, kvällen har varit skön... Vad mer kan jag begära? Jag är relativt frisk (dvs jag lever), har fått tillskott i kassan oväntat vid två tillfällen på en vecka, vunnit en biobiljett, har ordnat sig på jobbet, har omtänksamma nätvänner... Det är oförsämrat bra just nu. Jag vet att lyckan inte håller i sig, men jag uppskattar verkligen stunden. Stunden av ro i kropp och själ (och sinne). Börjar nästan se fram mot den stundande julen. Snart advent... Det verkar också lösa sig med orosmomenten jul- och nyårsafton.

Tre månader till 30-årsdagen... Just nu pendlar det mellan två alternativ... Stor baluns hemma hos mig om jag hinner få min efterlängtnade marklägenhet eller så reser jag iväg ”uppåt” landet och undanber mig alla dyra presenter (skicka pengar). Men än är det lite tid kvar, så jag behöver inte bestämma mig ikväll.

Ikväll ska jag surfa hejdlöst tills jag stupar utmattad. Vrrrooommm... *rivstart ut på nätet*

Tisdag 1999-11-16 kl 11.00

tralalala Alla har väl märkt vilket Dagens medicin-fan jag är? Man skulle kanske kunna tro att jag var sponsrad av dem? Nix, det är jag inte. Gillar dem ändå! Det blev ju inte precis sämre av att jag idag fick något publicerat i deras storartade tidning. 😊) En journaltabbe fick jag med; Patienten vägde 78 kilo i hemmet innan han gick hit utan kläder. För detta bidrag kommer jag att belönas med en biobiljett. Tackar! Egentligen borde jag kanske också tacka personen som sa detta? Tyvärr vet jag inte vem grodan kom ur, annat än att det var en dikterande dietist. "Snäll" som jag var upplyste jag henne vid tillfället (1993?) om syftningsfelet.

Nu är jag ledig två dagar. Jobbar torsdag och fredag. Sedan ledig tre dagar... Är så otroligt skönt att inte behöva jobba två timmar om dagen utan att jag kan slå ihop lite timmar under veckan. Blir fortfarande trött av det mesta. Anledningen till tröttheten är många; sjukdomen i sig, sprutorna (nr 35 igår), den ökade aktiviteten och hösten generellt. Förmodligen räknade jag upp det i rätt ordning.

Nu, ja NU, ska jag strax ut på vift. Så ni får gå vidare till en annan dagbok (lista till vänster) och sedan återkomma hit vid ett senare tillfälle (typ sent ikväll efter Ally). Välkomna åter go' vänner!

Måndag 1999-11-15 kl 20.30

rassel, rassel, rassel Fick ännu en gång ett oväntat tillskott i kassan. 8-)) Förra veckans tillskott går oavkortat till studielånet. Men nu! Nu blir det att kunna bränna hemma!!! Har redan köpt 30 kilo sock.. eh, det var inget...

Guuud asså! Vilken skrivklåda jag haft nu när jag inte skrivit dagbok. Har krafsat en del i gästböcker. Särskilt i Tobbes. Och det har tydligen roat Mallan. 😊 Förstår inte vad hon menar med att vi skulle vara knäppa?! Andra har frågat mig om var inte har något annat för oss än skit! Vadå?! *helt oförstående* Vi är väl bara oss själva? *skrattar*

Aftonbladet har en tävling om 1900-talet. Tio frågor får man. Man kan delta i tävlingen flera gånger då frågorna byts ut (delvis) varje gång man deltar. Efter att ha skickat in åtta gånger har jag nu tröttnat på det. Lätta frågor, men ack så svårt att motivera 1900-talets största händelse. För naturligtvis svarade jag olika varje gång. Sista gången jag deltog tyckte jag att 1900-talets största händelse var att jag skickade in så många tävlingsbidrag.

Annars tycker jag nog de största händelserna varit som vaccin och penicillin. Som ni märker är jag väldigt hälso- och sjukvårdsorienterad i allt det jag gör, tänker och tycker. Kort info: allt okej på jobbet.

Whoops... måste kila... en härlig spruta väntar...

Sammanfattning fredag till måndag (12-15/11)

Lobotomi var bra. Åtminstone då det presenterades 1935. För första gången kunde man behandla människor med psykiska åkommor, då särskilt de aggressiva. Instrumentet som utvecklades för att skära av nervbanorna i hjärnan, skapades av Egas Moniz. Alla vet idag vilken katastrof det blev. Människor blev personlighetsförändrade, kunde inte känna känslor som tidigare och skadades också intellektuellt. Men vad hade man för alternativ på denna tiden innan psykofarmakans uppkomst? Jo, i överfulla mentalsjukhus fick patienterna långbad, låg fastbundna i sängar eller sövdes ner. Dödligheten var stor. Men vad var biverkningen på en lobotomi? Det kunde vara epilepsi, inkontinens eller viktökning förutom alla skador i hjärnan. Den som var psykiskt sjuk blev det garanterat efter en lobotomi – bestående! Inte alla gånger visste man var man skulle köra upp instrumentet i tinningsloben. Därför hände det att man lät patienten vara vaken under ingreppet och t ex sjunga. När sången tystnade visste man att ingreppet fungerat. 4000 svenskar och 100.000 i hela världen genomgick lobotomi. Psykofarmaka kom på 50-talet men i Sverige fick en kvinna så sent som 1966 en lobotomi pga läkemedelsmissbruk. Egas Moniz? Jo, honom gav vi ett Nobelpris 1949...

En del av ovanstående fick jag reda på genom en tidningsartikel (Dagens medicin). Lobotomi är en av de hemskaste åtgärder jag känner till som sjukvården utfört. På många gånger oskyldiga och friska människor. Bl a har jag hört att Rosie Kennedy (JFKs syster) genomgick denna operation i vaket tillstånd på faderns önskemål då hon var "sexuellt frigjord".

Från att ha varit en smart ung kvinna i jet-set livet blev hon ett stort trallande barn. Skandal så det stinker om det!

I lördags var jag på "gravarna", dvs mormor och morfars. De ligger på en kyrkogård tre mil härifrån i en by som heter Huaröd och ligger på Linderödsåsen. Kallt och blåsigt var det. Och dimmigt. Precis som det ska vara när man besöker en kyrkogård alltså. Som vanligt blev jag så tyst och fundersam efteråt. Huaröd... jag vill så gärna bo där då jag känner det som hemma. Mina föräldrar växte upp där. Jag var där ofta när jag var liten. Huaröd har marklägenheter, fina bokskogar och människor jag känner. Annars är det inte mycket att hurra över. Inga förbindelser utåt, ingen kabelteve och inga bredband i sikten. 😊 Men jag drömmer vidare om stället där jag känner hemkänslan som starkast...

Det är konstigt med hemkänslan. Jag är uppväxt i Tollarp, bodde där i tjugo år, men det känns inte som hemma. Visst, jag saknar stället men det är inte längre mitt samhälle. För mycket har förändrats hos mig och byn.

På söndagen firade jag Farsdag hemma hos lille far. Första gången på sex och en halv månad som jag var hos honom. Tidigare hade jag aldrig klarat trapporna, men det gick bra nu.

Åkte färdtjänst ut och det var kul. För det strulade... Kan väl säga att jag fick åka mycket för pengarna...

Ni har väl märkt att jag inte skrivit på några dagar? Har genomgått känslorna enormt ledsen/ besviken, upprörd/arg och likgiltighet. Jag får ofta höra att jag är alldeles för känslig och överreagerar. Dock undrar jag om det verkligen är så. Har jag verkligen reagerat annorlunda än vad någon annan skulle göra? Om jag är känslig... kan inte det tyda på att någon annan varit känslig? Det hela har rört sig om mitt arbete, som vanligt höll jag på att säga. Visst är det konstigt att jag bara upplevs som känslig på jobbet? Men jobbet har trots alla motsättningar alltid varit mycket viktigt för mig då en väldigt stor del av mig har en stark arbetsidentitet. På gott och ont naturligtvis.

Jag vill tacka alla er som skickat mejl och andra meddelanden till mig och undrat och frågat. Jätterart av er! Det värmdes... 😊 Tack.

Ett speciellt tack måste jag få ge Tobbe som på många sätt uppmuntrat mig under de senaste dagarna. Kan väl säga att jag nu har bildbevis på hans tokigheter... 😊) Att jag var upprörd märktes ganska påtagligt i torsdags kväll när det var dags för min spruta. Jag klarade inte av det utan tappade en ampull för 600 spänn. Men det vara bara att ta nytt och börja om. Använder nu dessutom tjockare nålar. *ajajajajaj* De är 0,05 mm tjockare men det både syns och känns. Om de är bättre än de andra nålarna vet jag inte än.

Vad hände på mitt jobb som gjorde mig så upprörd? Jag tror inte att jag kommer att skriva det här i dagboken, men utvecklingen och konsekvenserna kommer jag nog att skriva om.

Men bakgrunden håller jag tyst med. Jag är tillbaks ikväll (15/11) eller i morgon.

::PAUS::

Åter den 16 november. För att inte skriva något som jag sedan får ångra, väljer jag att avstå från min dagbok i några dagar. Synes, kamrater!

Torsdag 1999-11-11 kl 17.10

Alltings jävlighet... Modemet har blivit besatt av en ond makt. Stänger av sig själv, ringer upp av sig själv, raderar lösenorden osv...

Är väldigt ledsen idag. Och besviken. Tårögd på jobbet, i affären och hemma. Snart stortjuter jag väl också på mitt manliga och tuffa sätt. Nåja. Åtminstone slår jag inte någon.

För många män är det nävarna som gäller när de inte kan handskas med sina känslor. Fast jag vet inte riktigt själv hur jag ska handskas med mina känslor i frågan.

Besviken... Känns ungefär som om jag i ett halvår legat medvetslös och nedslagen på öppen gata av ligister. Och så nu när jag tappert och mot all förmodan håller på att resa mig upp så kommer Frälsningsarmén och slår ner mig med stålrör. Kanske en rolig liknelse men sedan blir det inte så mycket roligare...

Torsdag 1999-11-11 kl 10.30

sjunger I natt jag drömde nåt jag aldrig drömt förut...

Inatt prickade jag en kypare i nyllet med en bakpotatis och sedan bet jag honom i benet. Han fick själv skylla sig. Han var en mördare... Sanndröm? *ler*

Nu är det sådant där gnäll igen i morgontidningen över färdtjänst. De har dabbat sig, dvs gjort bort sig. Ordentligt. En gravt förståndshandikappad flicka dumpade de vid fel skola. Pga sitt handikapp kunde hon inte kommunicera. Ett jäkla hallå blev det när allt uppdagades. Ledsagaren stod vid en annan skola och undrade varför flickan aldrig kom fram. Jag vet att detta var ett grovt fel från färdtjänsts sida. Men... om en person är så svårt handikappad – varför finns inte en ledsagare med i taxin under resan??? Jag vet att i detta fallet fanns ledsagaren i en bil framför taxin men de kom ifrån varandra. Och om den

handikappade hade råkat ut för något i taxin – hade det inte varit bra om ledsagaren funnits i taxin??? Jag måste säga att kusin P skötte sig bra eftersom det var han som fick stå till svars som ansvarig för färdtjänsten. Helt rätt så försvarade han inte händelsen utan påpekade att detta var ett stort fel, att taxichauffören förmodligen blir avstängd och att resenärerna ska känna trygghet vid resan.

Hm... jag ska hämtas om en halvtimme av färdtjänst... tänk om de lämnar mig vid fel sjukhus? *elak*

Taxi har blivit en del av mitt liv. Märkligt... Jag kommer från en "taxisläkt" och utnyttjar taxi flitigt. Min kontakt med taxi började redan då jag var barn. Det var då vi hade ett telefonnummer som var en siffra från taxis. Gissa om det ringde många hem till oss på helgerna, särskilt på natten, som var ordentligt på örat. Vi bytte telefonnummer... På tal om kusin P... Vid senaste släkträffen satt alla och viskade varandra i örat och pekade på mig och P. Vi är kopior av varandra... Ungefär lika gamla... Singel... osv...

Det kusliga är att vi också är kopior av vår morfar och morbror. Inget tvivel om släktskap här inte! För stunden får det räcka med allt taxisnacket... Jag är åter vid ett senare tillfälle!

Torsdag 1999-11-11 kl 00.40

Jag har suttit klistrad vid datorn i timmar ikväll. Överlycklig... Jag hittade en länk gällande Days of our lives (Våra bästa år på trean). Just nu pågår i den såpan en "storyline" som kallas för Aremid. Staden som är så mystisk och hemlig. Utan att här avslöja något för de som följer serien, så finns det mycket spännande saker i framtiden. Någon gång i februari har vi fått svar på våra frågor. Glatt kan jag bara konstatera att jag hade rätt i många av sakerna som komma skall! 😊 Den som inte kan hålla sig till tåls kan läsa själv hur det går.

Jag har en scanner men ingen katt. Därför är denna länken inte så aktuell för mig. Men kul är den. Scanna din katt! Ja, alltså... det är inte meningen att du tar fram ett foto av kattaskrället och scannar det – nej, sätt katten i scannern och ta en bild!

Tidigare ikväll (10/11) var det humorkväll på femman. Vänner och Jesse. Två viktiga saker togs upp; vad ska det stå på din gravsten och en sak till som jag totalt glömt bort. *dunkar huvudet mot handflatan* ☐kej... Phoebe skulle på sin gravsten ha inristat "begravd levande". Hm... tja... kanske det... Absurt men kul. Vad skulle det stå på min? När jag tänker efter ska jag ha två gravstenar vid sidan om varandra med samma text: schizofren.

Usch, så hemskt! Att jag kan glömma det jag skulle skriva om. Det händer ofta. Eftersom jag en hel dag inte skrivit om MS så måste jag ju klämma in det här nu. Glömska – ett MS-symtom. *suck*

Jag vill, jag vill, jag vill slösa bort mina pengar på en CD-brännare. Tyvärr kan jag inte. Trevligt nog får jag istället betala studielånet innan denna månaden är slut.

dubbelsuck

Vad jag nu skulle finna för glädje i det. Har man så jäkla dålig lön som jag har (dessutom nu bara 80% av lönen) så hinner jag aldrig ens betala räntan varje år, så skulden stiger, och stiger, och stiger... 😞 Men glädjande nog så avskrivs den när jag dör eller blir pensionär, vilket som nu kommer först. *morbid* För aldrig i livet (nä, just det) hinner jag betala tillbaks skulden. Studielån i tre år för att bli –

läkarsekreterare? Ja, bland annat.

Inte många som har femårig gymnasiekompetens! 😊 □ch ändå är jag inte behörig till högskolan... saknar matematik... *trippelsuck*

Är jag frisk, nästan frisk, sjuk, lite sjuk eller annat? Nu ska det bestämmas om min framtid igen på jobbet. Vad tror jag? Vad vill jag? Vad klarar jag? Vad vill arbetsplatsen, vad vill doktorn, vad vill Försäkringskassan? Tja, om jag inte blir riktigt återställd från mina restsymtom eller får fler attacker så vill jag byta jobb. Men vad har jag att erbjuda en ny arbetsgivare? Det enda jag kan lova är att jag förr eller senare blir sjuk/sjukare igen.

Studier? Jag har min plats kvar på högskolan till nästa höst. Men är det vad jag vill? Gå den utbildningen, gå annan utbildning eller vad? Så många frågor som jag och andra har, så liknar detta mest en Jeopardy-tävling utan programledaren som har svaren. Undrar vad man kan vinna... Jag vill vinna en resa långt, långt bort... Var som helst, bara det är så långt ifrån platsen där jag befinner mig nu. Över jul- och nyårshelgen. Vill inte vara social då och slitas mellan förväntningarna att tillbringa tiden hos mor eller far.

Antigen eller... Vill ha ett tredje alternativ. Ja, förresten... vad var nu alternativ tre i kärnkraftsfrågan? *yrar*

Helt klart dags för mig att lägga mig och sussa kudden. Work tomorrow! □ch möte... *suck i kvadrat*

Onsdag 1999-11-10 kl 13.00

Som man ropar får man svar! Jag vet inte riktigt hur jag ska sammanfatta gårdagens lilla undersökning. Att jag ställde frågan beror på att det känns lite som om jag kört fast med min dagbok. Den är inte vad den en gång varit. □ch kanske det inte är meningen heller. Med klar tydlighet säger åtminstone majoriteten att jag kan skriva som det behagar mig eftersom det trots allt är en dagbok. Jag skriver det som känns viktigt för mig här och nu.

Men jag fortsätter att fundera också på de andra synpunkterna jag fått. 😊 Hur länge ska man fortsätta skriva dagbok på nätet? Nånstans borde det väl komma till ett slut? Jag känner att jag inte vill sluta skriva. Fördelarna överväger nackdelarna. □ch min skrivarlust får sitt utlopp (höll på att skriva upplopp – och det är det emellanåt). *ler* I stort har jag skrivit en månad i taget. Längre har jag inte planerat. Nu har jag satt målet den 15 februari tjugohundra (2000 – upplopp!) Två anledningar; då har jag skrivit dagbok ett år och dagen efter fyller jag 30. Vad det nu har med saken att göra, men låter som en fin avrundning. Fast vad vet jag idag? Kanske dagboken skrotas redan i morgon (troligen inte) eller så fortsätter jag efter mitt måldatum. Who knows? Livet består av nya mål och utmaningar. Nån gång måste man gå vidare...

”Skriv mer om jobbet” och ”Skriv mer om personliga ting”. Mjaeöh... vet inte... Klart jag vill, men jag känner mig begränsad och bakbunden. Helt enkelt är det inte att skriva om jobbet, och det kan många andra dagboksskribenter intyga om. Det finns någon löjlig föreställning hos många arbetsgivare att en offentlig dagbok skulle kunna skada företaget. *fniss* Ett sådant företag kan inte vara någon höjdare. Då ligger bristerna mer hos företaget än den enskilde anställda. Och ”personliga ting”. Hm... jag har en hemlig passion för kramdjur som är fula som stryk. 😊 Annars är det svårt ibland att skriva något alltför personligt då det kan skada mina närmaste. Tror jag. För det gör det väl om jag här är mer öppenhjärtlig

än mot familj och vänner? Redan nu är det en svår balansgång att skriva tyckande och tänkande då jag känner många IRL som läser här. Är jag för extrem så får jag bara stå till svars IRL och det är inte meningen. För som sagt... detta är en dagbok... Att man sedan kommenterar är helt okej. Lite respons vill man ju ha... 😊

Vad är jag – egentligen? Lilla mor går på seanser... Lille far går på morgonbön i kyrkans regi. Känner mig som nån slags korsbefruktnings mellan det goda och det onda. En avfälling. Jo, jag tror nog att jag har en gloria någonstans ovanför hornen... *flämt* Jag har oväntat (mer eller mindre) fått ett tillskott i kassan. Känner mig slösaktig.

Hm... ska jag skaffa en CD-brännare eller en kamera (till datorn)? Vill ha, vill ha, vill ha!

□oo... idag fick jag min klocka! En Dagens medicin-klocka. Den är premie som tack för att jag prenumererar på dem. Jag som saknat klocka så! Batteriet tog ju slut i min förra klocka. Vilket innebär att jag skaffar ny klocka och inte nytt batteri! 😊

Tisdag 1999-11-09 kl 17.00

Tänka sig! Min Novemberkaktus har knoppar (3 st)! Den blommar mycket sällan och aldrig har det hänt att den lyckats pricka in november månad. 😊 Jag är så stolt...

Jo, ja... jag har jobbat idag. Är helt slut, färdig, körd, trött, utmattad och utschasad. För ingenting egentligen. Dock fick jag äntligen tag på sjukgymnasten idag, eller rättare sagt, hon fick tag i mig. Hon anser inte att det föreligger något behov av sjukgymnastik för min del. Jag är ju igång tillräckligt ändå, menade hon på, och jag instämmer. Skönt att vi åtminstone redat ut detta.

Jag är så avundsjuk på lilla mor. Ikväll ska hon på seans... 😊

När jag var liten (9 år?) gick jag hos dietist för att få hjälp med att gå ner i vikt. Men jag förstod inte riktigt (var ju barn), var rädd för sjukhus (men nu jobbar jag där) och allmänt misstänksam mot andra människor (är jag fortfarande). Det resulterade i att jag alltid satt tyst och aldrig svarade på tilltal. En dag rann bågaren över totalt för dietisten som mycket *förbannad* skällde ut mig då jag inte lydde henne. Bl a sa hon "och går du inte ner i vikt så kommer du att hamna i rullstol innan du hunnit fylla 30 år"!

Det har etsat sig fast, och naturligtvis blev det inte bättre efter hennes utbrott. Dietisten jobbar kvar och jag ser henne ofta och vi hälsar på varandra på jobbet. Dock brukar jag nu tänka att hon kanske får rätt. Kanske jag hamnar i rullstol innan jag fyllt 30. Men inte pga min vikt. Tänk om hon vetat...

Hepp! Jag har gått med ännu en mailinglista! 😊 Nu är det bara åtta... På tal om mailinglistor så fick jag ett bra citat idag: Everyone thinks of changing the world, But no one thinks of changing himself.

Tisdag 1999-11-09 kl 10.00

Igår gick nyheten ut om att det finns en effektiv behandlingsmetod för reumatologiskt sjuka. Nu kan de få bort sina symtom med smärta och bli rörliga igen. Mycket bra! Dock klagades det över att medicinen var så dyr – 100.000 kronor per patient och år. Visst har vi väl råd med detta? Jag hoppas det, då det är

en effektiv medicin för en hårt utsatt patientkategori. Det samma kan jag säga om de som har MS. Beta interferon som är det ämne som ingår i mina sprutor kostar 110.000 kronor per patient och år. Trots det är det väldigt få som får erbjudandet av sin behandlande läkare att få påbörja behandling. Det beror helt och hållet på var man bor geografiskt och om läkaren "tror" på att patienter med MS över huvudtaget kan behandlas. Klart vi kan behandlas! □m detta skrivs det om i Dagens medicin. När jag skriver detta har de inte hunnit lägga ut artikeln på sin hemsida, men det lär komma.

Just nu...

Blir jag glad:

- ☐ av inte få några biverkning av mina sprutor.
- ☐ av att idag igen få träffa arbetskamraterna.
- ☐ för det mesta.

Blir jag irriterad:

- ☐ av allt millenniumtjafs. Särskilt när man säger typ "att inte mänskligheten kommit längre och vi nästan är inne i ett nytt årtusende". □ch skulle det vara ett argument?
- ☐ på långfilmen "Erasure" som gick på femman igår. Rena kalkonenrullen med springande krokodiler. Upplysningsvis så är krokodiler inte särskilt kvicka om de inte befinner sig i vatten.
- ☐ när man i flera olika teveprogram i textningen skriver kolleger. Det ska vara kollegor!

Drömmer jag om:

- ☐ att Dr Albanien och Spaceflower kanske kunde spela in en duett ihop. Hade varit kul.
- ☐ ett erbjudande om marklägenhet. Varför dröjer det så? 😞
- ☐ att få bli klok och vis. 😊

I en tidning idag fanns en insändare om en kvinna som med gråt i halsen var förtvivlad över Halloween och tyckte att det var ett hån mot minnet av de döda då det samtidigt var Alla helgons dag. Skit samma, säger jag, och menar då att det ena har inte med det andra att göra. Iofs två inriktningar på ett ursprungstema, men inget att hetsa upp sig för.

Dock har jag lite skamset funderat på hur jag hedrat minnet av de avlidna i helgen som gick. På intet sätt! Jag har inte haft en tanke på att farmor dog tidigare i år. Eller att jag inte besökt någon grav i år. Inte ens mormors och morfars, som betydde så mycket för mig. Dock ska jag dit på lördag tillsammans med lilla mor. Det ska nämligen göras lite fint inför farsdag på söndag. Kanske jag också kommer till mormors mors och mormors fars gravar. De ligger på en helt annan kyrkogård. Det fina med att besöka en grav är att få minnas. Lite svårt är det kanske (att minnas) när det gäller mmm och mmf (orkar inte skriva ut det igen) då jag inte har några minnen av dem. Men det är ganska fantastiskt när man tänker på deras liv som lett fram till mitt eget. Det är då jag imponeras av de starka släktbanden. □ch hur tacksam jag är inför förfäderna...

panik Strax kommer färdtjänst och jag har inte duschat. Vill väl inte vara skitig närman ska träffa kamraterna! 😊

Måndag 1999-11-08 kl 19.00

De senaste dagarna har varit mycket jobbiga. Jag har nämligen haft tjugo timmar Days of our lives (Våra bästa år på TV3) inspelat på video. Nu har jag äntligen tittat ifatt allt! Jag kan inte hjälpa att jag tycker att det är en så himla bra teveserie. Nja, bra och bra... kvaliteten kan nog diskuteras, men innehållet är helt otroligt. Där finns en gammal go' vithårig gammelmormor som försöker göra det bra mellan alla som har problem. Jävla kärring! Jag avskyr henne! Läger sig i allting och gör det bara värre. *grrr* För de som brukar titta på serien måste jag nu komma med en liten varning. Jag tänker berätta vad som hänt i USA med en del av handlingen. Inget märkvärdigt, men jag tänkte att jag ändå fick varna. Jag berättar inga hemligheter. Jo... De avsnitt som nu visas i Sverige är från 1995 och det finns en liten flicka på kanske två år och heter Belle. Hon är dotter till John och Marlena. Nu fyra år senare är hon typ 14 år och Shawn-D är väldigt intresserad av henne. Snacka om att kunna sätta fart på handlingen! Har de så dålig fantasi med nuvarande karaktärer så de gör barnen till tonåringar nästan över en natt? Fast kul är... 😊

Stor dag i morgon. Ska jobba. ☐m jag hinner... ska hämta kanylerna, gå på möte och ta en allvarlig diskussion med bossen. Tänk, nästa vecka är det meningen att jag ska börja jobba fler timmar. Jag fasar. Dessutom måste det finnas arbetsuppgifter till mig om jag ska vara där fler timmar. Får väl se hur det utvecklar sig. Ska nämligen träffa Försäkringskassan igen nästa vecka.

Måndag 1999-11-08 kl 14.00

Solmogna flingor? Va? Jag har hört talas om solmogna tomater, solmogna apelsiner, solmogna jordgubbar, men aldrig solmogna flingor. Ändå är det så det står på min flingpaket.

Låter lite märkligt...

Äntligen har jag blivit färdig till att skriva protokollet från styrelsemötet den 27 oktober. Gillade det inte alls. Är fortfarande upprörd över att jag fick agera sekreterare när jag redan är kassör. Men så är det när bara tre av nio i styrelsen behagar att dyka upp. Väldigt okamratligt med tanke på att man tagit på sig ett uppdrag som man lovat fullfölja.

Jag har glömt att berätta att Tette är tillbaks med sin dagbok. Det blev jag glad åt... Någon som hört talas om dyoism? Dyo står för Den Yttersta ☐rsaken. Jag vet egentligen inte riktigt vad det handlar om, men jag blev nyfiken... Låt inte bilden skrämma...

Kanske jag skriver mer ikväll. Jag har så mycket att skriva om, men glömmer det lika fort igen. Synes!

Söndag 1999-11-07 kl 18.35

Aldrig har väl detta hänt mig tidigare – jag har blivit mållös. Schack matt – väldigt matt. I Rappland har man nu ett övertag... 😊 Fast det gör mig inget, för jag har gått och skrattat hela dagen. De där rapparna

vet hur man roar mig...

Ingen har väl missat deras Halloween-upptåg? Mallan, du var urläcker! 😊 Efter detta tilltag kanske jag ger mig iväg norröver och kidnappar en blivande hornförsedd brud? Det är nog det som saknas i mitt furstedöme...

Lite reflektioner:

- ☐ Tobbe – att du hade ett hål har jag förstått innan, men där?! Trodde det satt betydligt högre upp! 😊
- ☐ Erkänn! Ni har mig som skrivbordsunderlag på er dator. Vill ni ha ett komplett tema kan jag läsa in nåt rart som spelas upp varje gång datorn startas...
- ☐ F'låt! Jag blev så upphetsad så jag skrev fel (stavfel) i jästboken, Tobbe!
- ☐ Mallan! Tack för att du fick mig att rysa...

Kan jag gå över till att skriva nåt annat idag? Hm, tja... Jag nämnde tidigare att jag gått med i ytterligare några mailinglistor. Fast den ene har jag aldrig hört av och jag kommer inte heller ihåg vad det var för nåt. Det är kul att bli översvämmad av mejl. Himla tur man inte behöver svara på allt, för jag är tillräckligt back som det är. En av mailinglistorna hade en liten logga...

Ja, jo... jag tror jag väger lite mer än tjugo kilo... Exakt hur mycket mer säger jag inte! *ler*

Härom dagen fick jag en fin novemberhälsning av Barbro, en gåva. Tack! 😊

Observera att bilden är en länk och att den har MouseOver-funktion...

Jag hade fel igår gällande Volvo-reklamen... So what! Jag vill fortfarande ha en bil! Vill ha, vill ha, vill ha! Fortfarande mållös... Brain-dead... Höres!

Lördag 1999-11-06 kl 18.50

Vad är det för drömmar jag har om nätterna?! Inatt slog jag ihjäl en tant på sjukhuset, som var 100 år.

Ibland brukar jag ha lite synpunkter på tevereklamen. Bl a tycker jag synd om de där bananerna som inte får vara Chiquita-bananer. De blir ju så ledsna och samtidigt mallar sig de där Chiquita-bananerna nåt rent otroligt. Mobbning! 😊

Och den där Volvo-reklamen där en kvinna i bilen vid rödljuset flirtar med mannen i den andra bilen. Han som blir så orolig och där den andra kvinnan visar upp sitt telefonnummer... Kanske jag har fel, men... När rödljuset slår om till grönt och de tvärnitar då det kommer en bärgningsbil framför dem i korset – är det inte en SAAB bärgningsbilen har efter sig? Konstigt att inte SAAB reagerar och agerar? Eller ligger det nåt i reklamfilmen? Om SAAB nu inte upptäckt det så kanske de kan ge mig en SAAB som tack för uppmärksammandet? Eller så kan Volvo ge mig en bil så tar jag bort texten... 😊

Jag får inte längre någon direkt biverkning av sprutorna. Förutom att jag blir bakfull. Det är det närmsta jag kan beskriva det. Är lite dagen efter... *hick*

Hörde nåt kul om min kusin idag. Hon har alltid varit den jordnära som aldrig lämnat hålan där hon bor. Så plötsligt för ett par veckor sedan drog hon iväg till Paris, lite så där utan vidare. Iofs ett studiebesök i jobbet, men ändå. Så härom dagen hade hennes mor (min moster) ringt hem till henne i ett viktigt ärende. Inget svar. Hon provade ringa nästa dag. Inget svar. Moster började bli lite irriterad då det var viktigt, så hon provade ytterligare en dag – inget svar. Då ringde hon på mobiltelefonen istället, och då svarade min kusin. Då befann hon sig på en båt utanför Norges kust på väg till England! Utan att ha berättat det för någon. Kul! Vågat! Fräckt! 😊 *avis*

Det blev en ovanligt kort dagbok för att vara av mig... Ha det gott alla Halloween-firare!

Fredag 1999-11-05 kl 18.00

gny Jag har varit hemma idag... skulle varit på jobbet och hämtat kanylerna på apoteket. *suck* Under en tvåveckorsperiod har jag dämpat upp en massa trötthet som nu nästan blivit outhärdlig. Ja, trötthet... det är lindrigt sagt. Det är den berömda MS-tröttheten som slagit till. En fruktansvärd fysisk trötthet. Jag tror inte det beror på hösten, för den trötthet man då känner brukar vara konstant på en nivå. Den jag har ökar på hela tiden.

Jag behöver inte dyka upp på jobbet om jag inte orkar eller kan. Det finns inga uttalade krav på mig eftersom jag faktiskt är sjukskriven heltid minst tre månader till. Men varför känns det då så skamligt att stanna hemma? Som om jag bara var lat? Vilket jag inte är. Kan det vara så att mina egna krav på mig själv är för högt ställda? Det var ett svårt beslut att vara hemma idag, men jag vet att jag gjorde det rätta. Annars hade jag förmodligen varit sängliggande minst en vecka framåt. *suck* Mina tio timmar i veckan känns som åttio timmar. Hur ska jag om en dryg vecka klara av att utöka till 15-20 timmar?

Halloween-helg... Kusligt... Känner mig hotad... 😊 Tobbe & Mallan säger att jag ska passa mig. Typ. Jag går och skruvar av mig hornen och sätter glorian käckt på sne'... Känner konkurensen... 😊

Hm... min dröm härom natten då jag tvingade alla att kalla mig för Jesus – varför gör ingen det i verkligheten? Märker ni inte hur jag frälsar er alla? *ler* Trött eller inte. Storhetsvansinnet finns kvar.

När jag tänker efter så har jag inget storhetsvansinne. Fakta säger att jag är populär!

Varför finns det annars en utegrill som heter Jonas? För att inte tala om diskproppen Jonas! *stolt* Och titta bara i vilket fint sällskap jag är, bland andra kända Jo'nassar!

Salk – vaccin, Almqvist – potatisen, Björk – skidor, Gardell – hej matematik! Och så då jag – frälsaren!

En dikt...

Isande kyla i min själ

Köp min privata träl

I utbyte mot en säl

För jag har mina skäl

Har ont i min vänstra häl

Ingen vill mig väl

Hm... en bra start på min författardröm? 😊 Ska sanningen fram så har jag aldrig förstått dikter. Kan varken skriva eller läsa dikter. Men idag läste jag faktiskt en bra dikt om MS, på engelska. Kanske jag publicerar den här när jag fått godkänt från författaren, då den beskrev sjukdomen på ett förvirrat underhållande sätt.

Torsdag 1999-11-04 kl 22.55

Migrän... skallevärk... ont...

Jag sov för lite inatt, åt lunch för sent och fick straffet migrän. Att jag aldrig lär mig. Försökte sova innan ikväll men vaknade och mådde ännu sämre. *suck*

Jag har förtvivlat letat igenom mina gömmor efter bildbevis på mig själv där jag har hockeyfrilla. Hittade inget kort. Jag vill ju visa att jag också varit "inne". När jag var arton hade jag världens hiskerligaste hockeyfrilla. Pudelpermanent långt ner på ryggen men vackert uppklippt bak öronen. Och så hade jag alltid svarta jeans, vit skjorta, sidenfluga och myggjagare. *en svärmorsdröm* 😊)

Dock hittade jag några andra bildbevis som jag inte tänker lägga ut här. Med andra frisyrier. Idag har jag inte så mycket hår att jag kan ha en frisyr. *ler* Jag hittade en vacker karottklippning. Och syntlugg som tyvärr på bilden hängde väldigt rakt, och inte så där käckt diagonalt över ansiktet som den borde. Jo, jag hittade en bild av pudelpermanent, men med snaggad nacke. Jag kan nog sammanfattningsvis säga att jag hunnit ha alla sorters frisyrier och hårfärger innan mitt hår fick nog och drog sig tillbaks (till nackregionen). Jag vet att jag tidigare skrivit om detta i min dagbok. Att jag t ex haft rött hår (hårdrockare), varit blonderad (fåfäng), haft röd och grön karamellfärg i håret (punkare), rosa och turkos fingerfärg i håret (syntare), haft supersnagg, varit permanentad, haft långt hår (och hästsvans), haft en utklippt trekant i nacken, haft bakåtkammat hår, framåtkammat hår, mittbena, sidbena höger/vänster, uppåtstående hår med gelé/hårspray/skum (samtidigt) och en massa, massa mer... Ett tag ville jag bli frisör och pryade på en frisörsalong. Ack, ja... Trots alla hemska frisyrier jag haft, så finns det en frisyr som är så jäkla ful så jag är glad att jag aldrig haft den – Jesusfrisuren, långt hår med mittbena som så många killar fortfarande har... Varken snyggt eller modernt. Nä, tacka vet jag hockeyfrillans återkomst! 😊 Eller hur Tobbe och EvaP? (de har tidigare skrivit om detta i sina dagböcker) Jag har haft många drömyrken som det aldrig blev något av, mer än just en dröm. En av drömmarna var att bli svenskläraren i gymnasiet. Idag blev jag lite svensklärare då man på den amerikanske MS-listan vill lära sig lite grundord från svenskan, typ hej. Kan jag väl ställa upp med? 😊

Min lilla mor tyckte idag att jag skulle strunta i att vara läkarsekreterare och bli författare istället. För då skulle jag slippa att kämpa mot tröttheten och kravet/tvånget att ta till jobbet. Jag skulle på detta sättet få fortsätta skriva men i min egen takt hemma. Det är konstigt... För någon vecka sedan sa en flyktigt bekant att jag borde skriva en bok om hur jag upplever MS. Hm... *tveksam* Nog skulle jag vilja skriva en bok, och nog har jag fantasi, men jag tror ju inte på det. Om jag skulle skriva en bok skulle det nog vara inom fantasy-gebiten. Typ Tolkien, även om jag nu inte gillar just hans böcker. Jag har faktiskt försökt mig på som serietecknare. Det är väl också lite litterärt? 😊

Torsdag 1999-11-04 kl 13.00

Kan jag vara seriös? Jag ska försöka...

För ett par veckor sedan skrev Dagens medicin om hur många läkare och sjuksköterskor det fanns som ville sluta i vården. Det var ungefär 50% av sköterskorna och 35% av läkarna som hade dessa tankarna. Och jag var inte förvånad. Idag presenterade SKTF (mitt fack) en liknande undersökning gällande läkarsekreterare. Artikel ett beskriver att 66% av sekreterarna vill sluta. Detta förvånar mig ännu mindre, läkarsekreterare som jag är. Vi älskar våra jobb, men orkar inte med att ständigt ha låg lön, ständig arbetsbelastning och dålig arbetsmiljö. ”Jaha”, tänker nån. ”Så ser det väl ut på de flesta arbetsplatserna”? Ja, kanske det. Den låga lönen är 14.500 kronor i månaden och det finns ingen lönespridning att tala om. Jobbat i 40 år eller en vecka – lönen är den samma. Trots att man fått fler kvalificerade arbetsuppgifter, större ansvar och mer att göra. Antalet läkare har utökats, men inte antalet sekreterare. I artikel två beskrivs fackets krav på ökad lön för kategorien läkarsekreterare. Fast förutom bättre lön har vi alla en stor önskan – utbildningen ska ligga på högskolans KY (kvalificerad yrkesutbildning) som då är två år.

Idag är det påbyggnadsutbildning inom gymnasieprogrammet och är på ett år. Men förhoppningsvis händer det saker nu... särskilt i Kristianstad... (utbildningsmässigt) Man har nått insikt på regeringsplanet om jämställdhet. Men är det bra eller dåligt, förslaget? Hjälper verkligen en lagstiftning som tvingar fram lika lön för lika arbete män och kvinnor emellan? Då får nog mer än en lag komma till. Det finns två stora grupper; män i mansdominerat och kvinnor i kvinnodominerat arbete. I dessa två grupper finns det minoriteter av det motsatta könet. Dem hjälper lagen – minoriteterna i de stora grupperna. Men jämför man grupperna mot varandra så vet vi alla att det är som natt och dag lönemässigt. Mansdominerat – hög lön, kvinnodominerat – låg lön. Hur hjälper lagen den kvinnodominerade arbetsplatsen att höja lönen till motsvarande den mansdominerade? Jo, då ska man jämföra olika yrkeskårer, typ sköterskor och tekniker. Men det är det som gjorts i årtal utan att man, om det var arbetsdomstolen, godkänt sådana jämförelser. Då måste lagen vara väldigt tydlig och direkt beordra en tillåtelse av att få jämföra. Men kommer det att fungera? Och blir det rättvist? Kanske man inte löser en orättvisa med en annan orättvisa... Men jag hyllar en förändring – om den visar sig vara bra!

Ååå, precis vad Sverige behöver... ännu en myndighet. Den heter Medlingsinstitutet och ska motverka orättvisa löner. Finns det inte andra myndigheter detta kan ligga under? Dessutom får man befogenheten att skjuta upp varslade strejker och blockader. Låter det som ett borgligt förslag? Nix, pix. Det är det inte. Jag tycker detta ligger i konflikt med sig självt. Motverka orättvisa löner, kan hindra strejk och blockad och dessutom se till så att löner hålls nere då löneökningar inte är bra för landet! Men, hallå! Paradox, paradox, paradox. Dessutom ska man ansvara för den officiella lönestatistiken.

Torsdag 1999-11-04 kl 10.00

Märkliga tankar handlar det om idag...

”Vad är det för fel på Växjö” undrade jag. Ska jag ta det från början? Många på mitt jobb har tidigare arbetat i Växjö. De kommer härifrån (Kristianstadstrakten), jobbade i Växjö ett tag, och flyttade hit igen. Märkligt, tänkte jag. För en del år sedan sökte jag jobb i Växjö men blev varnad att inte flytta dit. Märkligt, tänkte jag. Men nu är det så att några av mina dagboksfavoriter lever i Växjö, och de är inte ett dugg märkliga. Jag hade nästan i min fantasi föreställt mig staden som hemsk med otrevliga människor. Men den bilden har jag fått revidera. Så jag var tvungen att fråga kamraterna (arbets-) vad de tyckt om

Växjö. Jo, de hade älskat stället. Hade de kunnat så hade de nog stannat kvar. Åh, tänkte jag förvånat. Man kanske inte ska inbilla sig en massa som inte stämmer överens med verkligheten? 😊 Växjö finns definitivt på min lista över tänkbart ställe att leva på. Detta med städer kan ibland bli lite märkligt. Man hör så mycket om vissa orter, att ”där kan man inte bo”. Oftast handlar det om närmsta grannstaden som ses som någon slags fiendeort. I Kristianstad gillar man inte Hässleholm alltför mycket (ömsesidigt). Eller Hässleholm som det kallas för. Vill man inte utstå kritik för det ställe man bor på, så ska man inte berätta i Skåne att man bor i Eslöv, Landskrona eller Hässleholm. Varför vet jag inte. Och varför skulle Kristianstad vara bättre? Staden som är känd för sina snobbar och högfärdiga invånare. Är man inflyttad är det okej, annars inte. Sedan ska det vara otroligt fiint att bo i Åhus. Vilket är stället som går helfett bort för min del. Inget fel på dem som bor där (som jag känner åtminstone). Ack, ja... det kvittar väl var man bor, eller? 😊 Jag hoppas jag inte får på huvudet för detta. Det enda jag med säkerhet kan säga är att jag inte uppskattar Åhus – inte ens för naturen där som några säger är otroligt fin. Såja... nu har jag retat några... 😊

Jag hade en underbar dröm inatt. Jag tvingade alla att kalla mig för Jesus. *skrattar*

Tänka sig... jag har börjat svara på inläggen i min Gästbok, men bara fr o m november. Den senaste tiden när jag lyft på luren och ringt till någon så har den andra personen samtidigt lyft på luren för att ringa ut. Det blir så förvirrat då. Min signal har aldrig gått fram hos den andre och där sitter jag i luren när de lyfter på den. Märkligt...

Ännu mera märkligt... Jag vet hur många mejl jag har att hämta hem innan jag ens försökt. Kanske inte märkligt... Kusligt...

Vad för har tidningar så konstiga ordval? Typ ”den riktiga tv-tidningen”. Finns det någon oriktig? Eller ”den sanna historien om NN:s väg till kändisskapet”. Finns det den falska historien? Eller ”den roliga komedin med NN”. Jaha, finns det den ledsamma komedin? För att ställa saken på sin spets: grova övergrepp. Finns det lätta övergrepp? I de små faktarutorna om kändisarna i tidningarna brukar det stå saker som ”antal teveapparater, inkomst, bil, dricker och favoritmat”. Hur intressant är det? Egentligen? ”Jag har ingen teveapparater, kör Citroën, tjänar 421.759 kronor om året, dricker T-sprit och äter flamberat hundkött”. Tänk om någon kunde ha svarat så? Då hade det åtminstone varit intressant. Helst om det varit en dansbandsdrottning som sagt så.

Ack, nej... denna dagbokstexten var alltför märklig även för att vara jag som skrivit den. Hoppas vettet kommer tillbaks snart... *letar*

Onsdag 1999-11-03 kl 22.45

Jag fick höra en märklig sak idag. När jag åker färdtjänst är det väldigt jobbigt om en taxibuss dyker upp. Anledningen till att man har färdtjänst är ju att man inte klarar av vanliga transporter pga något handikapp. Men att begära en vanlig bil istället för buss tas det ingen hänsyn till. Trots att man inte klarar att stiga in i en buss.

huvudskakning

Idag fick jag ha synpunkter på min arbetsorganisation. Det var en positiv upplevelse. Jag fick sagt det jag ville under en intervju. Och jag säger som jag tycker och tänker.

Inte alltid det uppskattas men denna gången var det legitimt. Helt och hållet min sanning. Om sedan min sanning stämmer överens med verkligheten är en annan historia... 😊

Läkarna bryr sig... frågar mig hur jag har det. Inte helt bra svarade jag. Men du ser frisk ut? Ja, men det känns inte bra. Själen eller kroppen? Det har aldrig varit problem med själen... svarade jag... 😊 Själen mår bra. Men lite skör är den trots allt just nu. På intet sätt dåligt men jag är nog lite känslös av mig. Vilket låter märkligt. Det betyder inte att jag får hysteriska anfall och stortjuter, eller nåt. Nä, detta jag nämt tidigare – perception och empati. Känslostormar kan vara jobbiga, men hellre det än känslolöshet. Jag hoppas bara jag inte låter mig styras av känslor utan förnuft bakom. Harmoni och balans är det som får mig att känna av omgivningens underströmmar, eller vad man ska kalla det. Vilket betyder att jag mår bra just nu. I själen...

Jag gillade frågan om ”själen eller kroppen”. Själen används inte så ofta som begrepp men är ack så viktig. Ofta hos doktorn får man frågan ”Hur mår du” och man vet inte riktigt på vilket sätt frågan egentligen är ställd. Kanske man säger ”Jag har ont” och menar underförstått mentalt. ”Var har du ont” är nästa fråga. Inte har man modet då att kanske säga själen även om det är där man har mest ont. Istället nöjer man sig med den fysiska smärtan och svarar ”I foten” trots att det är det lilla problemet. Men frågar man ”själen eller kroppen” så har man på ett bra sätt visat att det inte är fel att medge att själen kanske fått sig en omgång. Människan är komplex och ändå delas vården upp i somatik och psykiatri. Kan helhetsbilden vid en sådan uppdelning då finnas över personen?

Jag gick till apoteket och skulle ha mina nya längre kanyler. Satt där länge och väl medan man vände och vred på receptet som om det vore ett kinesiskt flygblad om Amnesty. Alltså, man fattade inte mycket. Tänkte, jag säger inget. De kan vända och vrida på receptet för det är deras jobb. Till sist fick jag frågan om namnteckningen på receptet var ett läkarnamn. Ja? Och? Tystnad... några tryck på datorn, småbitande i underläppen, vändande och vridande på receptet, vände och vred lite till och ”vi har inte detta hemma, kan du komma en annan dag”? Tänk, det tog bara en kvart innan de kom på att man inte har kanyler på lager. Egentligen är jag nog väldigt elak för jag gav mig inte tillkänna. Annars brukar jag på en gång säga att ”jag jobbar i vården, så här brukar ni göra”, utan jag satt tyst och passiv och studerade dem idag. Tänkte att jag för en dag skulle vara patient och inget mer. Där ser man hur viktigt det är veta vad man vill om något ska gå effektivt.

Härom dagen när jag hämtade min dyra medicin fick jag höra att jag inte fick gå ut med medicinen om jag inte hade kylväska för medicinen skulle förvaras i 5-8 graders värme. Hur viktigt är det med kylväska när det inte är tio grader varmt ute? I somras när jag hämtade förra omgången, och det var 25 grader varmt, var det inget snack om att medicinen skulle förvaras svalt. Nix. Man måste själv vara upplyst. Mitt tips är att inte lita på någon. *cynisk*

Jag vet nu vem som blev ihjälkörd av lastbilen i min byhåla. Det var faktiskt någon jag kände till. Inte förvånad över vem det var. Dock kan jag inte sammankoppla det med mitt tarotkort. Tack och lov eller tyvärr?

Det mesta jag skriver är trams. Men vänd på det ordet och ni ser vad jag är! *ler*

Onsdag 1999-11-03 kl 00.15

En tanke slog mig. Färgerna jag har nu överallt på hemsidan liknar rena horhuset med allt det vulstigt vinröda. Jag kan riktigt framför mig se en gammal och pluffsig avdankad hora liggande i en säng. Hon

har ovårdat uppsatt hår där testar hänger, hårt vitpudrat ansikte, påsar under ögonen, skarp ögonskugga, en svart mouche, blekt rysch-pyschklänning med djup dekolletage och en cigarill trött hängande i de slappa rödmålade läpparna. Med en lätt knyck på nacken vill hon att jag stiger in i rummet och tveksamt går jag fram till den obäddade sängen med sänghimmel. Ljuset är dunkelt och man ser bara allt det vinröda – i sidentapeterna, lampskärmarna, draperierna, sängkläderna, hennes klänning... Det luktar starkt av tung och söt parfym och jag får lätt huvudvärk... Hon sätter sig upp på en armbåge, knuffar upp ena bröstet i urringningen lite. Ler slött mot mig och lyfter inbjudande på täcket och nickar mot en stol som står i en vrå utan att släppa mig med blicken. Tydligen vill hon att jag lägger kläderna på stolen... Men hallå! Vad håller jag på med?! Det var ju inte detta jag skulle skriva. Men ni förstår liknelsen, va? Isch... mår lätt illa... 😊

Det känns lite som jag sagt A men totalt glömt B här i dagboken. Kanske jag ska reda ut lite begrepp? Och skriva små kortisar om annat?

☐ Kyskåpet fungerar utmärkt så jag kan inte få försäkringspengar för värdet av medicinen jag förvarar där.

☐ Tarotortet jag drog om "bilhändelsen". Jag väntar och ser om jag känner mannen som blev ihjälkörd igår av en lastbil. Han kom ifrån/bodde i den byhåla jag kommer från. Jag avvaktar. Han var i min ålder.

☐ Allt skräp jag slängde igår var mestadels informationsbroschyrer jag skaffade när jag gick i nian och skulle välja utbildning och yrke. Okej, så jag sparar saker i minst tretton år. Jag får ångest bara jag kastar avfallskassen.

☐ Trots sjukskrivningarna i år så avbröt jag dem vid några tillfällen. Det ångrar jag bittert idag då det kan ha utvecklat min MS negativt.

☐ Vad har hänt med min MS-sida? Den slår rekord efter rekord. I månader har det varit 2-4 besökare per dag. Plötsligt senaste veckan har det varit 10-15-30 besökare per dag. Att det inte är samma person som är inne varje gång har jag förstått. Är jag länkad?

☐ Någon som märkt att jag håller på att smygrenovera min hemsida? Mest uppenbart är det om man har Netscape.

☐ Oh! Jag är spänd på Björns omdöme av Dean R Koontz "Blixtsken". Självt tycker jag att det är en bra bok, men slutet ger en liten fadd eftersmak. Slutet kan anses som både bra/dåligt eller lyckligt/olyckligt. Självt blev jag som sagt lite besviken.

☐ Jag har spelat Patrik Isakssons skiva till leda. Nu slirar Eurythmics skiva i datorn. Jag har hittat två bra låtar som med lite tur kanske blir singlar nummer tre och fyra. Fast jag vet ännu inte vilken den andra singeln blir.

☐ Jag har inte läst i mina böcker jag köpte förra veckan. Det är jobbigt. Min syn blev sämre förra veckan.

☐ Jag förklarade aldrig varför jag fick förstora texten på jobbdatorn till 150%. För hemma har jag normalstor text. Jo, hemma sitter jag med ansiktet 10 cm från skärmen.

☐ Jag tog sprutan igår en timme för sent. Inte tänkte jag på att det blivit normalt看. Den timmen senare kan vara skillnaden på biverkning eller inte.

- ☐ Inte nekade jag arbetsgivaren att ta vissa jobb för att de var tråkiga. Det var pga sjukdom jag sa nej.
- ☐ De där tre mailinglistorna jag gick med... en har hört av sig, jag har skrivit tillbaks, och sedan har inte mer hänt. Beviljad eller inte? Ingen anging. Får jag inga reaktioner tillbaks så är inte jag den som dyker på igen.
- ☐ Det dåliga samvetet påpekar hela tiden att jag borde svara på inläggen i min gästbok. Tyvärr blir jag aldrig färdig till det. Dock läser jag allt och följer alla länkar.
- ☐ Lite besviken blev jag idag på en av mina dagboksfavoriter. Men jag är tyst. Annars blir det bara så upprört. Dessutom förstår jag innebörden i det som skrevs. Men mina tår blev lite tilltrampade. 😊 Och, nä, spekulera inte i vem det var. Så viktigt är det inte.
- ☐ Det är strul med färdtjänsten. Och jag orkar bara inte med det också. Andra får dra i tåtarna.

Arbetsdag i morgon. Men inte hela tiden. Ska intervjuas på arbetstid (vi är 40 st). Intervju och intervju, jag jämför det hellre med ett Stasi-förhör och är ganska upprörd då jag tycker hela historien sköts urdåligt. Mer får jag väl inte säga. Men det gäller jobbet.

suck-pust-stön Håll tummarna för mig. Jag *måste* behärska mig och inte gå i taket pga intervjun.

Tisdag 1999-11-02 kl 19.50

Så jag hade fel... jag fick aldrig någon biverkning inatt utan fick sova i lugn och ro. Himla tur. Jag fick mitt recept med posten med kanylerna. Plus att jag fick mitt nya sjukintyg. Jag kan fortfarande inte fatta att de skickade hem papperna med posten när jag är på jobbet varannan dag. Nu måste jag ta med mig receptet och sjukintyget tillbaks till sjukhuset eftersom jag behöver kopiera intyget och lämna in receptet på apoteket. Det är inte bara att mina nålar ska vara fyra millimeter längre, de ska vara grövre också. 0,05 mm grövre! Undrar om det gör ont... 😊

Jag känner mig så beklämd varje gång jag läser ett sjukintyg. Där står svart på vitt att jag verkligen är sjuk. Dock står där aldrig multipel skleros, och det beror antagligen på att det inte är en sjukdom utan ett samlingsnamn för neurologiska symtom. "Kan patienten trots sin nedsatta funktionsförmåga arbeta med sina vanliga arbetsuppgifter"? Kryss för "nej". "Kan patienten återgå i sitt vanliga arbete"? Kryss för "nej". "Kan patienten ta andra arbetsuppgifter som arbetsgivaren erbjuder"? Kryss för "nej". "Kommer patienten att kunna återgå till sina vanliga arbetsuppgifter"? Kryss för "Kan f n inte bedömas". *tung suck* Min verklighet...

Jag erbjöds faktiskt andra arbetsuppgifter av arbetsgivaren, men de var jag tvungen att tacka nej till. Det ena var heltid att boka patienter och det andra var en halvtid i växel. Inga höjdarjobb, men jag hade inte kunnat neka om det inte varit för sjukdomen. Nu ska jag snart arbetspröva med anpassade arbetsgifter, så förhoppningsvis klarar jag av det. Nu är jag sjukskriven heltid till 000131. Visst ser det konstigt ut med tre nollor i rad? Bäst att vänja sig, för så kommer man att skriva. Men jag hörde att man inte fick lov att i typ journaler skriva så. Istället skulle man skriva ut det som 20000131 eller nåt. Hm... ser inte klokt ut. Men jag förstår varför. Annars blir det förvirring om man med 020805 menar år 2002 eller år 2005. År 2010 kanske man blir tveksam eftersom tandardiseringen ständigt ändras. Dessutom får man inte skriva ihop siffrorna. Man ska skriva 1999-11-02. Glöm 2/11 1999, 021199 och 991102.

Hur mycket har jag egentligen varit sjukskriven i år? Om man skulle göra en liten uppställning så jag får en överblick.

- ☐ 990119–0202 heltid pga synnedsättning.
- ☐ 990203–0216 halvtid pga synnedsättning.
- ☐ 990217–0328 halvtid pga synnervsinflammation.
- ☐ 990602–0619 halvtid pga neurologisk sjukdom. (Hade samtidigt semester)
- ☐ 990620–0815 heltid pga neurologisk sjukdom.
- ☐ 990816–1031 heltid pga neurologisk sjukdom.
- ☐ 991101–000131 heltid pga neurologisk sjukdom.

Visst är det fina omskrivningar för MS? I april och maj jobbade jag men var in facto så jäkla dålig så jag flexade hej vilt. Och de dagar jag inte flexade jobbade jag över för att hinna med så jag har fortfarande komp och flex för en hel vecka. Plus 25 semesterdagar. Undrar om jag nånsin kommer att kunna plocka ut det. Jag hade gärna tagit det som pengar eftersom jag hela tiden bara haft 80% av lönen och dessutom var återbetalningsskyldig semesterlön som råkade bli utbetald. *suck*

En fråga; kan jag med hänvisning av ovanstående få lägre återbetalning på studieskulden? Det känns lite jobbigt med utgifterna. Idag har jag slappat på mors hiskerliga soffa (aprikos/vinröd/rosa) och lyssnat på NRJ. Hu säger jag för all dålig musik som av någon anledning verkar vara producerad i Tyskland.

Deras koncept har tre punkter:

- ☐ Trummaskin som helst ska slå 500 slag per minut.
- ☐ En man som vrålar ett engelskt ord om och om igen/en kvinna som sjunger typ som mössen i Disneys Askungen.
- ☐ En halvtaskig ”rapare” med ett löjligt namn typ Big Q.

Fast vi har inte bättre musik i Sverige... vi har dansbandsmusiken... *ryser*

Ooo, det är Ally ikväll och Veckans dödsmatch. Tevekväll med andra ord. Det händer ju inte alltför ofta... Synes lite senare (typ i morgon?)

Hm... tittar man hur mycket jag skrivit för 1/11 upptäcker man att många dagboksskrivare inte skriver så här mycket på en hel månad trots att de skriver dagligen. Jag – skrivdiarréklåda?

Måndag 1999-11-01 kl 22.45

Usch, vad jag är dålig på att kasta saker – skräp! Jag fick för mig att dra ut två skrivbordslådor här hemma som varit svåra att dra ut pga tyngden. Samma skrivbordslådor som jag haft sedan tidigt 80-tal.

Fast på den tiden stod de på pojkrummet hemma hos mor och far. Ikväll kastade jag massor... men inte allt. Bland annat hittade jag:

☐ Ett kasettband som heter "Mistral's daughter". Det är musiken till teveserien med samma namn. Eh, femton år sedan eller nåt?

☐ En väggcalmanack med Arnold Schwarzenegger – 1991!!!

☐ Två adresslappar med farmors adress i Finland. Hon dog i april. *suck*

☐ Ett foto av mig i gå-bort-hatt och portfölj. Ett minne från KomVux 1991 då vi hade svenskaredovisning om Sverige på 30- och 40-talet. Vi fick alla 5:or i betyg. För vi sjöng slagdängor som "Min soldat", läste Ferlin-diktor (...som ett visset löv, ett visset löv i vinden..), läste högt ur sladderbladskor (Sickan Carlsson gömmer sig i de värmäländska skogarna) och som avslutning dansade vi Lambeth Walk! Gruppen före som hade om 10- och 20 talet hade bara stått på led och läst ur sina anteckningar. Det jag kommer ihåg bäst är att jag läste in nyheter å la "Stockholm-Motala" med samma röst som originalet på 40- talet, att jag hade ett helsike att få bort brylkrämen ur håret och att jag hade moderiktiga glasögon som var för starka för mig. Jag såg inget på två timmar då vi redovisade.

☐ Och här hittade jag mina redovisningspapper om Finlands historia. Fem minuter efter svenskaredovisningen hade jag en redovisning i historia. Fortfarande med brylkräm i håret och klädd som 40-talist. Dock var detta en helt annan klass med andra elever, så de var lite förbryllade för det gick inte ihop med finlandsredovisningen.

☐ Oj! Esperanto. En brevkurs. Det fick jag av en kvinna som besökte biblioteket där jag jobbade 1985 som vikarie. Jag fullföljde det aldrig. Brevkursen, alltså.

☐ Ansökningsblankett till konstskolan?! Ja, jo... hade de inte haft så dyr terminsavgift så hade jag nog sökt 1991. Kanske dags att kasta blanketten?

☐ "Hur man lånar". Böcker... Inte pengar. Den instruktionen kan jag väl också slänga?

☐ Mitt skolschema från då jag utbildade mig till läkarsekreterare. Sex ämnen (obs – jag skrev inte ihop orden), fem dagar i veckan, från 08.20 till 16.30. Har någon annan haft så långa skoldagar? Men vi slutade på fredagar 11.35.

☐ Högskoleprovet 1990. Men... resultatet är väl bara aktuellt i två år?

☐ Läslustan... bokaffären som man fick låna böcker av och sedan få en som belöning. Tio år sedan...

☐ Arbetslöshetskassan SIF med telefonnummer. Jag var visst arbetslös 1989. Numera är jag med i SKTF. Behöver jag spara telefonnummerna?

☐ Högkostnadsskydd. 1993.

☐ "Bank på telefon". Ringa bankens automatiska telefonsvarare för kontobesked. 1991. Finns fortfarande men de har bytt telefonnummer och alla koder.

Tja, det räckte väl för nu? Återstår bara sex lådor till att gå igenom. Det känns lite som att gå bakåt i tiden. Snart hittar jag väl mina blöjor och nappar... :-/

Jo, så hittade jag något annat också... Mitt medlemskort! Jag är nummer 23240 i Stålmannen Fan Club! Meeer än tjugo år sedan. Väldigt tjusigt foto fanns det inklistrat också.

Kort som tagits där jag är klädd i scoutuniform! Scouterna och Stålmannen... vicken kombination... Ack ja...

Sussa gott! Jag har en skräpkass att kasta. Men vissa saker kunde jag bara inte kasta...

Måndag 1999-11-01 kl 17.15

Trött till tusan! I fredags började jag märka av små ökade symtom av min MS och kanske det kändes lite mer idag när jag jobbade. Misstänker att MS-tröttheten börjar ge sig till känna. Idag fick jag ääääntligen prova på journalskrivning. Bara det blir man trött av, eftersom det är väldigt sövande att lyssna till läkarnas malande i ens öron. De två läkarna jag skrev till idag har jag aldrig tidigare skrivit till. Det var dr Mummel och dr Prosit. Alltså, den ene mumlade så man hörde inte vad han sa, och den andre var av utländsk härkomst och då vet man inte riktigt vad de egentligen är döpta till. Ibland låter det mest som en nysning. Kanske prästen nös vid dopet? *elak* Jag var väldigt stolt efter ha skrivit klart. Att jag fortfarande klarade av den medicinska terminologin och alla medicinnamn.

Nå, hur gick det i övrigt med skrivandet? Tror jag mig klara att återgå till min huvudarbetsuppgift? Jag vet inte. Det "brinner" i händerna vilket är märkligt då jag skriver precis på samma sätt här. Två teorier; antingen klämde jag någon nerv då jag satt på en för mig ny stol eller så skrev jag fortare än jag gör privat hemma. Det är svårt att skriva lugnt och behärskat på jobbet när man försöker skriva i samma fart som läkaren pratar. (Det finns inget värre än när doktorn drar på orden och man otåligt vill skriva på så man blir klar). Jag skrev mycket och ofta fel idag. Jag känner ju inte vart jag har fingrarna riktigt. Ständigt missade jag den övre tangentraden med bokstäver och skrev på siffrorna istället. Lätt ändrat då jag upptäcker direkt att det är fel, men jobbigt att sitta och ändra hela tiden. (Jag tycker jag verkar gnällig). Dataskärmen stod för långt ifrån för min del. Jag satt med 150% förstoring mot normala 85%.

Glad i hågen kom jag till jobbet och startar datorn. Och kommer inte in! Självklart (?) hade de under min sex månaders frånvaro passat på att byta ut hela inloggningsprocessen. Jag hade koder sedan innan men det fungerade inte. Fick reda på att jag blivit raderad eftersom man inte visste vilken dator jag skulle sitta vid. Om jag har tur får jag en dator (inte en självklarhet) och på den ska man lägga in mig som användare på. Så därför kommer jag inte in på någon dator på jobbet. Trots att det är mitt enda arbetsredskap.

Jag får tillsvidare använda andras koder och då kan man undra vad nyttan med koder är när man använder varandras? Jaja... *skrattar*

Hm... undrar om någon skickat mejl till mig på jobbet. Jag har inte längre tillgång till den dator där jag hade mejlen så jag har inte kunnat kolla den sedan maj. När (om) jag får egen dator igen så ska de flytta över min mejl. Det är ingen idé att ni skickar mejl dit än så länge. Hm... undrar vad jag hade för mejladress... Jo, men titta... här är den ju... *****@skane.se... Ha! Skane betyder Skåne. Saklårt!

Det som jag tyckte lät fruktansvärt dumt var att man måste på varje enskild dator lägga in användare med kod. Så den som går i poolen och hoppar runt, måste på varje enskild dator (typ 10-30 datorer) vara inlagd. Varför har man då nätverk om det inte kan skötas centralt, är min fråga. Då kan man lika gärna

skrota nätverk så ofta som det är strul med det, och då drabbas alla av strulet. Nätverk förbinder bara problemen tycker jag. Tänk på den gamla goda tiden då en dator krånglade och man bara gick till nästa dator som fungerade utmärkt. Krånglar datorn nu så är det allas datorer som är kaputt. *gnäll, gnäll* Men har jag rätt eller har jag ännu mera rätt?

Jag hämtade min dyrbara medicin idag. Känner mig nästan som en skurk som utan att betala går ut med medicin för 17.600 kronor. Hm... när kyl och frys pajar brukar man få betalt av försäkringsbolaget det värdet som det förstörda innehållet hade... Hm... *tänker hårt* Min medicin måste förvaras i kylskåp alltid (utom när jag tar det förstås). Tänk om mitt kylskåp råkar gå i sönder ikväll? *BigEvilGrin* Två obrutna förpackning plus en öppnad. Helt klart 18.000 kronor! Hm...

Tyvärr kunde jag inte få mitt recept med de längre kanylerna. Trots att jag satt på jobbet så skickade arbetskamraterna hem det med posten. Det har ingen betydelse, men jag hoppas jag får receptet senast i morgon då jag behöver nålarna. Annars blir jag tvungen att använda min 20 mm:s nål som jag har i reserv. Ja, inte använda på mig själv, utan på den som skickade hem receptet när jag ändå var på jobbet... 😊

Tja... spruta ikväll (kort kanyl i höger mage – ja, höger sida av magen), i morgon ledig. Ska vi sätta hundra på att jag får en svår biverkning inatt? Det måste jag nästan få med tanke på hur trött jag är just nu. Då har jag ingen motståndskraft. Nix, nu måste jag kila. Livslust handlar ju om MS ikväll och först måste jag ringa ett samtal. (Det lät väl nåt det – ”ringa ett samtal”).

Måndag 1999-11-01 kl 00.00

Jag spådde mig för en dryg timme sedan. Det var tarotkorten som kallade på mig, för själv ville jag inte egentligen. Ja, kallade och kallade... det drog något enormt. Vad korten ville vet jag inte och jag blev inte särskilt klok på det heller. Om några dagar kan jag kanske skriva här vad jag tolkade det som. Vid en första anblick verkade det ha med mitt jobb och min hälsa att göra. Det är lätt att tolka in när det är vad jag har i tankarna just nu. Därför får jag ta det lite lugnt och begrunda korten mer ingående. Det de säger just nu är:

- ☐ Att jag är alldeles för glattig utåt, oroar mig för mycket (inom mig).
- ☐ Gillar att vara på jobbet pga arbetskamraterna.
- ☐ Känner en trygghet i sakernas rörelse (vill inte ha stagnation).
- ☐ Känner mig kreativ och vill göra mycket.
- ☐ Känner besvikelse över hur jobbet och min hälsa har utvecklats.
- ☐ Känner mig låst och isolerad i en nära relation (som inte finns).
- ☐ Jag kommer att uppleva något märkligt. Jag kommer att få se universums urkraft med död, återfödelse och/eller någon mystisk händelse. Något övernaturligt kommer att ske.
- ☐ Jag söker frid, både inre och yttre. Undviker konflikter då jag inte har krafter att ta itu med dem.

- ☐ Det kommer trots min oro att fungera bra med jobbet.
- ☐ Positiva krafter utifrån stärker mina relationer till andra.
- ☐ Undermedvetet är mina känslor i stor konflikt med varandra. Väldigt negativ och vågar inte hoppas om något gott i slutändan. Jag måste koncentrera mig på det jag har och arbeta utifrån det.

Flummigt och intetsägande. Än så länge... Jag måste tolka om detta lite djupare. Kanske detta är allt korten ville säga. Jag vet inte. Jag drog ett kort extra efteråt med frågan "varför". Varför korten var så viktiga just idag. Svaret blev att jag måste ägna min energi åt att blicka framåt och slå alla farhågor ifrån mig. Det är på min "råenergi" jag lever och som driver mig framåt. Med andra ord samma svar som jag fick i upplägget. Även om jag kanske inte förstår alla aspekter ur upplägget så är slutsvaret ändå glasklart.

Inget som jag inte redan var medveten om, men man kan ju tolka detta som nån sorts pep talk.

Ett kort stod väldigt tydligt som jag inte kunde tolka direkt. Det passade inte in någonstans. Lite rädd, för jag har kunnat koppla ihop det ganska tydligt med en nära anhörig och en eventuell bilhändelse. Vill inte säga bilolycka, för det är inte säkert. Men personen och en bil såg jag. Isch! (det är punkt 3 ovan som detta kan tolkas in) Jag har den senaste tiden haft väldigt "vivid dreams". Hur översätter man det? Levande drömmar? Det är möjligt jag kommit in i en period av perception. Spännande och skrämmande. Helst som jag inte riktigt kan skilja på vanlig dröm och sanndröm när båda är lika starka. Annars brukar sanndrömmar ha en övertydlighet. Inte klokt egentligen.

Egentligen vet jag inte om jag tror på sådant här "hokus pokus" men jag är tillräckligt skrockfull för att ta det på allvar. Det här med perception gör också att jag väldigt starkt upplever känslor. Det gör mig matt – inte fysiskt men väl mentalt. Lite jobbigt, men jag skulle inte vilja vara utan det. Det berikar.

Haha... hur ska jag kunna verka normal nu efter denna texten? Om jag nu nånsin verkat normal? Ska jag berätta nåt roligt? Det första kortet jag drog på mig själv ikväll var detta härunder. Kortet beskriver mig (personlighet och utstrålning). Notera två saker. Kortets namn (the Fool) och de små hornen. Bwahahaha! *hornen skaver* Kan det bli sannare? Enkelt betyder kortet: Ny start, frihet, nuets glädje, gränsöverskridande. Ibland har det bara negativa aspekter som: Irationellt beteende, barnslighet, flyr från ansvar. Det svenska namnet på kortet är Narren.

Nä, jag kan nog inte skriva nåt vettigt efter detta. Jag får återkomma under dagen.

[Edit](#) | [Permlink](#)

Kommentera

Inloggad som [Jontas](#). [Logga ut?](#)

Kommentar

Följande HTML-taggar och attribut är tillåtna: <abbr title=""> <acronym title=""> <blockquote cite=""> <cite> <code> <del datetime=""> <i> <q cite=""> <strike>

Skicka kommentar

Adminarea

- [Administration](#)
- [Logga ut](#)
- [Inlägg via RSS](#)
- [Kommentarer via RSS](#)
- [WordPress.org](#)

[WPMU DEV](#) [Copyright ©2012 Flärdskrivaren](#) [Go back to top](#) ↑